

KarawankenBote

Verlag und Schriftleitung: Klagenfurt, Bismarckring 13, Postfach 115 / Bezugspreis (im voraus zahlbar) monatlich RM 1.— frei Haus (einschließlich RM 0.20 Zustellgebühr)
Abbestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 25. des laufenden Monats angenommen

Nr. 94.

Krainburg, den 27. November 1943.

3. Jahrgang.

Zajele sovjetske sile ugonobljene

Uplenjenih ali uničenih je bilo 199 oklopnjakov, 554 topov in 300 strojnic

Oberkommando der Wehrmacht je dne 25. novembra objavilo:

Na vzhodni fronti se kljub slabemu vremenu nezmanjšano nadaljujejo silni boji. Več sovražnih sunkov proti mostišču pri Kerzonu se je izjalovilo.

Ob mostišču pri Nikopolu in v velikem loku Dnjepra smo tudi včeraj odbili v hudih bojih napade Sovjetov, zajezivši nekaj vdorov.

Južno od Kremenčuga je sovražniku uspelo, da je z močnimi silami pehote in oklopnjakov vdrl v naše linije. Z nasprotnim sunkom smo uničili neko sovražno bojno skupino s številnimi oklopnjaki in topovi.

V prostoru zapadno od Kijeva je polagoma napredoval lastni napad ob stalni obrambi številnih sovražnih nasprotnih napadov in ob težavnih terenskih prilikah. Močne sovražne sile, o katerih je bilo včeraj javljeno, da so obkoljene, smo ugonobili. Vsega skupaj so naše čete uplenile ali uničile tam v zadnjih štirih dnevih 199 oklopnjakov, 554 topov vsake vrste, 300

strojnic in metalcev granat ter 166 avtomobilov. Sovjeti so imeli visoke krvave zgube. Pripeljali smo številne ujetnike.

Na bojišču pri Gomlu še trajajo srditi boji s sovražnimi silami, ki so vdrlle zapadno in severno od mesta. Več obkoljevalnih poskusov smo preprečili z lastnimi nasprotnimi napadi in pri tem razbili ali vrgli nazaj napadajoče prednje čete Sovjetov.

Severnozapadno od Nevla je po odvrtitvi silnih sovražnih protisunkov zopet napredo-

val naš nasprotni napad. Odstrelili smo 17 sovjetskih oklopnjakov.

Na ostali vzhodni fronti se niso vršila nobena pomembna bojna dejanja.

Na južnoitalijanski fronti je včerajšnji dan vobče potekel mirno.

Močan odred težkih nemških bojnih letal je v pretekli noči napadel naprave in zbiranja ladij v pristaniščih La Maddalena in Bastia z bombami vseh kalibrov.

Nekaj malo sovražnih vznemirjevalnih letal je preletelo v noči severno ozemlje Reicha.

Po odvrtitvi sovražnikovih bombah na nekatere kraje v Južni Franciji je imelo prebivalstvo znatne izgube.

»Ogromni dobički - najmočnejše verižništvo«

Že sedaj „špekulirajo“ anglo-severnoameriške finančne hijene s povojno Evropo

Stockholm, 26. novembra. Vedno bolj se množijo glasovi od strani sovražnikov, iz katerih se da sklepati, da dela židovskim plutokratom že precej preglatice okolnost, na kak način bi najbolj izdatno izžemali in opleniili narode po vojni, kako bi najbolje in največ »zaslužili« pri prehrani povojne Evrope.

Tako »špekulirajo« londonski finančniki

že sedaj s čredami govede, ovac in svinj ter plačujejo »rekordne cene« za plemenske živali, ki jih nameravajo potem, ko bo treba Evropo zopet prehranjevati, prodati z »mastniki dobički«, piše kmetijski dopisnik »Daily Maila«. »Poskušajo skleniti z zavezniškimi državami »pogodbe«, ki bi jim omogočale, preskrbeti države kontinenta s plemenskim materialom, piše dopisnik dalje. »Mlekarice prodajajo že po cenah, ki so dvakrat do trikrat višje od onih predvojne dobe.«

Takšne, kakor v Londonu, so razmere tudi v Zedinjenih državah. Tudi tam se vidi isto brezmerno počenjanje za dobičkom pehajočih se gangsterjev pri dozdevnem stremljenju, da nakupijo za narode Evrope že sedaj živila. Četudi ti verižniki in borzni špekulantje niti zdaleka ne mislijo na to, da bi narod, v čestni preskrbeli z živilom, se delajo vendar tako, da bi si z blaznimi špekulacijami nabrali največjih dobičkov. Kakšen obseg je to že zavzelo, kakšna »verižništva« so pri tem nastala, kakšne neprilike so se zaradi tega vsepovsod razširile, dokazuje neko Reuterjevo poročilo iz Atlantik-Cityja, po katerem se je morala UNRRA, ta takozvana »pomozna in obnovna komisija«, v posebni konferenci pečati s temi vprašanji.

„Nemška armada popolnoma intaktna - Vodstvo prvovrstno...“

Stockholm, 26. novembra. V Angliji se množe glasovi, ki svare pred iluzijami o razvoju na sovjetski fronti, in potem ko je že »Manchester Guardian« nedavno izjavil, da je borbenost nemških čet znatna in da je doseglo nemško vodstvo s svojimi operacijami stalno to, kar je hotelo, je odhajal v sredo zjutraj londonski poročevalec dvogovor med radijskim napovedovalcem Mac Geachyjem in vojaškim strokovnjakom majorjem Lewis Hastingsom. Na vprašanje Mac Geachyja, če se lahko govori o kakem odločilnem uspehu Sovjetov, je odgovoril Hastings: »Ne!« Javnost ima sicer ta vtis, vendar položaj tega ne potrjuje. Priznati je treba, da niso bili Nemci nikjer obkroženi. Povsod so onemogočili obkrožitev z vidnim odporom.

Mac Geachy vpraša na to: »Naziranje naše javnosti o uničujočem porazu Nemcev je torej napačno. Gre torej za vojni pohod, v katerem je nemška armada še popolnoma intaktna in razpolaga s prvovrstnim vrhovnim vodstvom«. Hastings je odgovoril: »Da, sovražnika podcenjevati je vedno neumno. Z gotovostjo lahko trdim, da je cilj nemške vojske, v ugodnem trenutku braniti pod vsakim pogojem črto z krajšimi zvezami. Dejstvo, da stoje sovjetske čete na nekaterih mestih blizu poljske meje iz leta 1939., prav za prav ni posebnega vojaškega pomena.«

Viktor Emanuel - glavar tolpa

Rim, 26. novembra. Nekdanji kralj Italije je postal glavar tolpe. V nekem razglasu, ki je bil odvržen iz sovražnih letal v Italiji, je objavil svoje soglasje s pozivom banditov k meščanski vojni. Viktor Emanuel je s tem, ko si želi v Italiji meščansko vojno kot zadnje sredstvo, da reši iz prelivanja krvi italijanskega naroda izgubljeno krono svoje hiše, dosegel v sodbi italijanske javnosti zadnjo stopnjo na svoji življenjski poti.

Močne sovjetske sile pri Kijevu obkoljene

Trajni težki boji pri Gomlu - Odbiti sovjetski napadi v velikem loku Dnjepra

Oberkommando der Wehrmacht je dne 24. novembra objavilo:

Ob mostišču pri Nikopolu, v velikem loku Dnjepra in pri Čerkasiju smo v hudih bojih odbili nove močne napade Sovjetov in z nasprotnim napadom uničili ali vrgli nazaj sovražne sile, ki so vdrlle.

V odseku južno od Kremenčuga še trajajo silni boji.

V zaledju jugozahodno od Čerkasija smo uničili več utrjenih taborišč tolpe.

Na bojišču zahodno od Kijeva smo z obsežno zasnovanim lastnim napadom dosegli obkoljenje močnih sovražnih sil. Neka nemška divizija oklopnjakov je tam včeraj uničila ali uplenila 30 oklopnjakov, šest baterij in 40 nadaljnjih topov vseh kalibrov; pripeljali smo ujetnike.

Težki boji v vdornem prostoru zapadno od Gomla so trajali tudi včeraj. Naše čete so se srdito upirale prodirajočim sovražnim skupinam. Severno od Gomla smo odbili močne napade Sovjetov.

V vdornem prostoru jugozahodno od Kričeva so v teku silni boji. Severnozahodno od Nevla smo z lastnim nasprotnim napadom pridobili zopet sveta nazaj.

Na južnoitalijanski fronti so se vršile včeraj živahne krajevne bitke. V zahodnem odseku se je izjalovil sovražni napad na nek višinski položaj zahodno od Venafr. V

vzhodnem odseku so daleko močnejše britanske sile napadle naše prednje straže. Po večdnem boju, v katerem je utrpel sovražnik občutne izgube, so se odmaknile na odzadnje položaje.

Državno glavno mesto so močne skupine britanskih bombnikov v večernih urah 23. novembra znova napadle. S tem zastrašovalnim napadom so nastale nove škode v več delih mesta. Razen stanovanjskih okolišev so bila porušena številna javna poslopja, cerkve, dobrodelne naprave in umetnine. Odredi lovcev in protiletalsko topništvo so kljub težavnim obrambnim prilikam sestrelili 19 sovražnih letal.

Moskva izteguje svoje kremplje po Balkanu

Vodja tolpe Mihajlovič se je zameril - Anglija in bivši kralj Peter ga zapuščata - Neiskrenost angleške politike

Belgrad, 26. novembra. Vest, da je mladi bivši jugoslovanski kralj Peter po anglo-amerikanskem pritisku ukazal vodji srbskih tolpe »generalu« Mihajloviču, naj razpusti svojo organizacijo in se s svojimi ljudmi podredi vodji komunističnih tolpe Titu, niti ne preseneča. Je to ena izmed prvih otipljivih posledic moskovske konference, iz katere je izšla Sovjetska zveza kot edina zmagalka. Seveda je ta razvoj v smeri angleške politike na Balkanu, ki se je že davno kazala, da se prepusti na tem ozemlju jugovzhodne Evrope boljševikom proste roke.

V zadnjem času je Mihajlovič dozdevno postal ovira za angleško popustljivost nasproti boljševikom na Balkanu. Zagrešil je pač usodno politično pogrško. Tudi on je veroval v svoboščine, ki jih daje takozvana Atlantik-Charta, veroval je še v to, da se Anglija bojuje za male zavezniške narode, veroval je še v angleško pomoč za vzpostavitev Velike Srbije. V tej veri se je celó večkrat predrznil, nameriti orožja proti moskovskemu agentu, proti Titovim tolpom. Tako je moral priti Mihajlovič v nemilost. Sicer so ga v zadnjem času tu pa tam še obiskali v kakšni oddaljeni balkanski dolini angleški častniki, ki so prišli v letalu, da ga nadzorujejo. Toda ko ni bilo več dvoma o tem, da je proti boljševizmu, ga je Anglija zapustila.

V Moskvi so se pri zadnji konferenci zaveznikov obvezno dogovorili glede povojnega reda v Evropi — seveda če bi zmagal nasprotnik, — da se bo Vzhodna in Sred-

nja Evropa popolnoma priključila Moskvi. Moskva se loti že sedaj tega, da ta dogovor praktično uresniči. Usoda Drage Mihajloviča to dokazuje. S posebno napetostjo opazujejo, kako bo Turčija reagirala na to; kajti sovjetsko prodiranje na Balkanu bi posebno ogrozilo zlasti Turčijo. Predvsem pa je zapustitev Mihajloviča po Angležih poučen »gled z avse, ki so še verovali v iskrenost angleške politike. Mihajlovič in Simović, glavni osebi belgrajskega prevrata iz marca 1941. leta, sta mislila, da se bosta nekoč okoristila z angleško zmago, ki sta jo pričakovala. Pa se je že marsikateri list obrnil v zgodovinskem razvoju, in sedaj ni več Anglija, ki obljublja osvoboditev, ampak Moskva. Seveda ve vsak človek v Evropi, tudi v Jugovzhodni Evropi, kakšna je navadno »osvoboditev« po boljševiški Moskvi.

Če še ne bi zadostovala doživetja iz lastne preteklosti Jugovzhoda, če ne bi bilo dovolj zgleda v baltskih državah, da bi dali pobudc fantaziji, pa zadostuje pogled na Zapadni Balkan, kjer napadajo komunistične tolpe mirne vasi, živinsko pomore domačine in se vedejo popolnoma po vzgledu Moskve kot »proletarski osvoboditelji«. Šele pred kratkim so v Albaniji zopet odkrili skupen grob, v katerem so se nahajala številna moška in ženska trupla, ki jih ni bilo več moči istovetiti, ki so bila žrtve boljševiškega zatilnega strela. Tukaj geografsko ime prizorišča nima nobenega pomena več. Kjer divjajo boljševiški krvniki, zginejo

yse razlike in ostanejo le skupni grobovi, kot predokus tega, kar je namenila Moskva vsej Evropi. To je grozen teror, pred katerim bosta Evropo obvarovala samo junastvo nemške oborožene sile in vztrajnost nemškega naroda.

Poziv »kralja« Petra njegovemu »generalu« Mihajloviču značilno osvetljuje tragikomično vlogo »vlade« v pregnanstvu po milosti Anglije. Z naravnost pretresljivo uslužnostjo in postrežljivostjo lakaja ubogajo ti navidezni kabineti želje Londona in same odžagajo vejo, na kateri sedijo. Kajti v resnici je bil Mihajlovič zadnja, če tudi praktično brezpomembna opora jugoslovanske »vlade« v pregnanstvu. Samo najbolj zabiti bodo verjeli, da bodo sedaj Titove komunistične tolpe pripeljale to vlado zopet v Belgrad. To je menda jasno tudi malemu Petru, ki mu ne gre za srbski narod, ampak izključno za varno in udobno preskrbo v Kairu, za katero se mora dati cenena protidajatev samo z vrlim prikimavanjem. Tako je razumeti tudi zapustitev Mihajloviča. Vodja tolpe v balkanskih gozdovih, ki ga je nek nevtralni tisk že v naprej nagradil z lavorikami, je postal strahopetnim beguncem v Kairu izredno neprilichen. London je zahteval njegovo odstranitev, in bivši kralj Peter jo je tudi takoj izvršil. Saj v resnici ni bilo težko, storiti novo izdajstvo. »Dostojno« se uvršča ta odstavek Mihajloviča v vrsto neprestanih izdajalskih činov srbskih emigrantov proti lastnemu narodu.

Bolgarija na poti k novemu redu

Sofija, 26. novembra. V sobranju podčrtava poslanec Dimitar Andreff, da bo Bolgarija hodila še naprej po poti, po kateri je krenil pokojni kralj Boris. Poudaril je, da je cilj bolgarske zunanje politike, zediniti bolgarski narod in ohraniti mir na Balkanu. Glede notranje politike je poudaril, da je ena izmed najvažnejših nalog ojačenje nacionalnega duha, da se doseže edinstvo naroda. Za dosego tega cilja se je vlada odločila, da bo storila najstrožje ukrepe proti vsem tistim, ki motijo mir države. Bolgarska javna politika je lahko samo takšna, kakršna je v nacionalsocialistični Nemčiji. Za nov red je potrebno zlasti, da se uničijo plutokracija, židovski duh, korupcija, špekulantje itd. Bolgarski narod se ne bojuje samo, da odpravi krivico iz Neuillyja, ampak tudi, da izgradi pravičen socialen red.

Brezprimerne sovjetske zgube

Prodor skozi globoko razčlenjen sestav obrambe pri Kijevu — Samos se je vdal

Oberkommando der Wehrmacht je dne 23. novembra objavilo:

Severovzhodno od Kerča so spodleteli ponovni sovražni sunki.

Ob mostišču pri Nikopolu in v velikem loku Dnjepra je sovražnik včeraj ojačil svoje napade. Nastali so hudi, skozi ves dan trajajoči boji, pri katerih smo odbili vse prodorne poskuse Sovjetov in odpravili ali zajezili nekaj vdorov s takojšnjimi protisunkmi. V nekem vdornem prostoru, za katerega se vrše še silni boji, je uničila bojna skupina nemških oklopnjakov 82 izmed približno sto napadajočih sovražnih oklopnjakov. Vsega skupaj smo pri včerajšnjih bojih odstrelili v tem prostoru 146 sovjetskih oklopnjakov.

Pri Čerkasiju smo z odličnim nasprotnim napadom vrgli zopet nazaj Sovjete, ki so vdrl v naše položaje.

Zahodno od Kijeva se je sovražnik srdito upiral našim nasprotnim napadom. Ubravivši se številnih sovražnih nasprotnih napadov, so naše divizije znova nastopile, predrle nek globoko razčlenjen sestav sovražne obrambe in uničile dva sovražna polka.

Jugovzhodno od Gomla smo v posameznih odsekih pred veliko močnejšim sovražnim pritiskom vzeli naše čete nazaj na odzadnje položaje. Severno od mesta so se končali težki boji proti ponovno naskakujočim Sovjetom s popolnim nemškim obrambnim uspehom. V prostoru južno od Kričeva so v teku silni boji z neko sovražno bojno skupino, ki je vdrla.

Zapadno od Smolenska so pod vrhovnim poveljstvom Generalobersta Henricija in pod vodstvom Generala der Infanterie Voelckersa stoječe: šlezjska 18. divizija

oklopnjaskih grenadirjev, württembergsko-badenska 25. divizija oklopnjaskih grenadirjev, württembergsko-badenska 78. jurišna divizija, 1. 44-Infanteriebrigade 7 (mot.) in v boju na kopnem uporabljeni deli 18. divizije protiletalskega topništva priborile odlični obrambni uspeh v sedemdnemni 3. bitki ob smolenski dovozni cesti. 34 sovjetskih divizij strelcev in šest brigad oklopnjakov se je tukaj brez uspeha zaganjalo v nemške obrambne položaje in utrpelo pri tem brezprimerne zgube ljudi in materiala.

Vzhodno od Vitebska in v vdornem prostoru pri Nevlu je spodletelo nekaj krajevnih sovjetskih sunkov. Pri nekem lastnem napadnem podvzetju severozapadno od Nevla smo vrgli sovražnika nazaj proti jugu.

V Južni Italiji je sovražnik z močnimi silami napadel naše prednje položaje na

skrajnem levem krilu severno od reke Sangro. Odbili smo številne silne napade in zajezili krajevni vdor.

Po brezpogojni kapitulaciji sovražne pomorske trdnjave Leros se je sedaj vdala tudi posadka otoka Samos. Na otoku so se izkrcale nemške čete. En del posadke, obstoječe iz britanskih in Badoglijevih čet, je v zadnjih dneh zbežal v nevtrarno inozemstvo. Naši izkrcani odredi razorožujejo tačas čete, ki štejejo okrog 6.000 mož in ki jih je zapustil njihov divizijski poveljnik.

Skupine britanskih bombnikov so v večerajšnjih večernih urah izvršile težak zastrašovalni napad na državno glavno mesto. Po odvrženih številnih razstrelnih in zažigalnih bombah so nastala razdejanja v več mestnih delih. Cela vrsta nenadomestljivih umetnin je bila uničena. Prebivalstvo je imelo zgube.

Druge sovražne letalske sile so napadle nek kraj v Rheinlandu. Zračna obramba je, v kolikor je bilo doslej ugotovljeno, zbila 29 sovražnih bombnikov, dasi so bile prilike obrambe posebno težavne.

Milijarda dolarjev in nad 20.000 mož

Koliko so stale Zedinjene države bitke pri Bougainville ljudi in dolarjev

Tokio, 26. novembra. Uvodni članek, ki je pred kratkim izšel v listu »New York Times« in ki zahteva »več resnice in manj prikrievanja« lastnih zgub po severnoameriški cenzuri, je dal v ponedeljek nekemu glasniku informacijskega urada povod, da je, opozarjajoč na to, da se Washington še vedno ni mogel odločiti k priznanju odločilnega japonskega uspeha v petih bitkah pri Bougainville, dopisnikom ponazoril zgube Zedinjenih držav v obsežnih pregledih.

Uvodoma je glasnik citiral, da piše list »New York Times«: »Nehati mora stanje,

da se predstavi občinstvu samo neke vrste zasanjana vojna, v kateri tepejo samo sovražnika. Brutalna resnica bi najbolj služila za to, da prebudi široke mase iz njihove letargije. Washington se brani izpolniti svojo obljubo in dati pravo sliko o položaju, ker se boji, da bi bil vtis preveč porazen.«

S pomočjo obširnih tabel, ki so bile izročene dopisnikom, je potem japonski glasnik oznanil »brutalno resnico«. Po prvem pregledu, ki morda najbolj ustreza trgovskemu mišljenju Severnoamerikancev, so utrpeli Zedinjene države v času od 27. oktobra do 17. novembra zgubo prostora pri vojnih ladjah, čegar naprava bi stala visoko vsoto 625 milijonov dolarjev. Ta vsota obsega samo za gotovo potopljene enote in stroške njihove naprave po previdni cenitvi. Dejansko je pa sovražnik zgubil toliko ladijskega prostora, da bo vsota ene milijarde dolarjev komaj krilla novo gradnjo.

Ravno tako odločilne kot potopitev prostora vojnih ladij so zgube izvežbanega moštva, ki je pri tem prišlo ob življenje. Po nadaljnjem izčrpnem pregledu, ki se deli z 80 do 100 odstotki na takoj potopljene ladje in s 30 do 40 odstotkov na sicer potopljene in z desetimi odstotki proračunane zgube na poškodovane, so Severnoamerikanci v istem razdobju imeli pri potopitvi ali poškodbi 80 vojnih ladij zgube najmanj 19.095 mož, ali pa največ 24.045 mož posadke. Kakor je glasnik na koncu še enkrat razložil, so sovražne zgube sestavljene po previdnih cenitvah in bodo dejansko izkazale najbrž veliko večje številke.

»Gigant« - najnovejšo nemško prevozno letalo

Lahko prevozi 130 vojakov s polno opremo ali postavi 60 postelj za bolnike

Berlin, 26. novembra. O novem nemškem prevoznom letalu, ki je bilo uvedeno v nemški oboroženi sili pod imenom »gigant« in ki se je že izredno obneslo pri zadnjih operacijah na poletih čez dolge proge, prinaša časopis »Der Adler«, ki ga izdajajo v sodelovanju z Reichsluftfahrtministeriumom, prve natančnejše podrobnosti. Letalo, ki je zgrajeno v tvornicah Messerschmitt in ki ima razpetino kril 55 m, je največje suhozemsko letalo na svetu v obče in lahko prevaža 130 vojakov s polno opremo. Ali na-

(ZRCALO ČASA)

Stvarno škodo v Vatikanskem mestu, ki je nastala po angleško-amerikanskim zastrašovalnim napadom, cenijo strokovnjaki nad 20 milijonov lir, poroča »Regime Fascista«.

Vsi židje v Sofiji so prejeli poziv, da morajo do konca tega meseca izprazniti stanovanja. V tem roku morajo židje prodati svojo opremo. Z izkupičkom lahko razpolagajo.

Iz New Yorka so v britansko glavno mesto dospеле vesti, ki potekajo iz prijateljskih krogov vojvode Windsorskega, po katerih sklepajo, da se vojvoda bavi z načrtom, odstopiti z mesta glavnega guvernerja Bahamskih otokov ter kupiti večjo plantažo v Marylandu v USA in se tam naseliti.

Kot poroča v ponedeljek radio iz New Yorka, se bo menda vršila pričakovana konferenca med Rooseveltom, Churchillom in Stalinom brez slednjega. Skorajšnji sestanek med Rooseveltom in Churchillom je tako nujen, da se morajo udeležiti Stalina odločiti, če ta trenutno ne more zapustiti Moskve.

Angleški časopisi prinašajo pregled po narodnostih glede letalcev pri Royal Airforce. Po tem pregledu so na čelu Kanadijci s 30%. Novozelanci dajejo 25%, Afrikanci 15%, Avstralci 10%; Angleži se zadovoljijo z 20%.

„Dodekanez - novi Dieppe“

Ženeva, 26. novembra. K vojaškim dogodkom na otokih Dodekaneza in porazom, katere so Angleži tam prestali, so zavzeli angleški listi ostro stališče. »Povejte resnico!« zahteva v svojem uvodnem članku »News Chronicle« in meni, parlament bo gotovo zahteval od vlade pojasnilo o vzrokih tega klavnega poteka. Izjava generala Maitland Wilsona, s katero se skuša slednji razbremeniti, nikakor ne zadošča, in tudi ne odstrani bojazni. Izkazalo se je, da so operacije na Dodekanezu zelo slabo vodene in za Angleže jako drage. Izogibajoči odgovori vlade ali poskusi, opravičiti nezmožnost poveljstva, samo razjeze javnost. Zgube ljudi, materiala in ladij so bile popolnoma nepotrebne. Ugled britanskega vojaštva je zadel udarec, ki dopušča domnevo, da visoka mesta še vedno niso upoštevala nauka s Krete. — »Prav tako velika katastrofa kot Dieppe«, ugotavlja »Daily Express«. Nasprotniku je uspelo tako temeljito bombardirati obrambne bojne sile, da se niso niti utegnile umakniti v zavetje. Sedanja vojna je za Anglijo resnično težka.

»Odskočna deska« do Balkana je v nevarnosti

Londonski »Sunday Times« piše: Strateško hromi to, tako ona meni, britanske vojne sile v Siriji, Libanonu in Palestini in jo ovira pri izvedbi nameravane ofenzive. Če hočejo imeti Angleži turška oporišča in osvoboditev Dardanel, potem morajo zavzeti najpoprej najvažnejše vzhodne dodekaneske otoke. Nemiri v ozadju pa zadržujejo angleške vojne sile mnogo južnejše od Dodekaneza. Najvažnejša odskočna deska na vzhodni Balkan je torej ogrožena.

Že 1920. l. je Poljska hotela napasti Danzig

Dokument iz uplenjenih spisov kot nov dokaz angleškega hinavstva

Danzig, 26. novembra. »Danziger Vorposten« je objavil neko listino iz uplenjenih spisov, ki so našim četam prišle v roke pri vojnem pohodu v Francijo. Doslej še neobjavljena listina dokazuje neizpodbitno, da je Poljska takoj po zaključku versajskega diktata nameravala, polastiti se z naglim napadom mesta Danziga.

Gre tu za neko poročilo britanskega polkovnika Bogerja, ki ga je načelnik francoske vojaške misije dne 13. decembra 1920. ustanovil v spisih. Boger je bil takrat predsednik nemško-poljske razmejitvene komisije; nihče torej ni mogel biti bolj kot on poučen o načrtih Poljske. Vrh tega je to Bogerjevo poročilo nov dokaz za hinavstvo in lažnivost Anglije, ki je vendar vso vojno iz trte izvila, da bi navodno ščitila »ogroženo« Poljsko, čeprav je že od leta 1920. sem bila natančno poučena o tem, da se je bati konfliktov samo zaradi načrtov Poljske.

Reproduciramo tukaj dobesedno prestopno spisa, ki se glasi:

»Nr. 1733 W. O. R.

V Londonu, dne 13. decembra 1920.

Tajno!

General de la Panouse, načelnik francoske vojaške misije. —

Gospodu vojnemu ministru, generalni štab vojske, 2. pisarna.

Se tiče poročila angleškega polkovnika Bogerja, predsednika odbora za določitev nemško-poljske meje.

Predsednik odbora za določitev nemško-poljske meje, polkovnik Boger, je dne 30. novembra predložil vojnemu ministru zapušno poročilo, katerega sem vzel na znanje in čegar posnetek je približno sledeči:

Poročilo obsega gospodarski in finančni del, ki vsebuje samo potrditev znanih dejstev, pa tudi političen del, čegar vsebino se mi zdi umestno, da vam jo sporočim.

Polkovnik Boger ugotavlja, da so naraščanje proizvodnje v Nemčiji, tam uveljavljajoča se red in disciplina in zboljšanje tečaja marke v pozornost vzbujajočem nasprotju s položajem na Poljskem. V tej državi baje postaja vedno krepkejša sovražnost med ruskimi in nemškimi vojniki na eni strani in avstrijskimi Poljaki na drugi strani, in polkovnik ugotavlja, da je povsod našel le globok odpor proti maršalu Pilsudskemu. On opozarja na to, da je sedanja vlada bila tista, ki je malo časa pred boljševiškim vpadom razpustila obe edine na boj pripravljene poljske armadi, namreč armado generala Hallerja in armado na Po-

znanjskem, in sicer iz zgolj osebnih razlogov. Ta čas se mora general Haller zadovoljiti z nalogami Rdečega križa, vtem ko general Dovbor nima nobene javne službe.

Glede Danziga ugotavlja polkovnik Boger, da so v neki dobi favorizirali v poljskih krogih misel, da bi se kakor Vilne z naglim napadom polastili tudi Danziga, spoznali so pa, da nimata ta dva primera nič skupnega, in so to misel zopet opustili. Bilo bi seveda težavno, sestaviti poljsko divizijo iz mož, ki imajo v Danzigu domovinsko pravico; razen tega je bilo to mesto zasedeno po angleških in francoskih četah.

Ko so le-te izpraznile mesto, so baje vojniki nekaj časa upali, da ga bodo oni takoj zasedli, in za to je bila določena sibirski brigada; nato so pa odkrili, da niti eden mož ni govoril nemško, in odločili potem 16. poljsko divizijo, katere pripadniki so vsi znali nemško in ki ji poveljuje bivši avstrijski polkovnik Lados, ki je baje napravil dober vtis.

Polkovnik Boger zanika, da bi bil pesimist, in navaja kot dokaz, da so številni francoski častniki vseh stopenj, s katerimi je stal v zvezi in ki so prišli v državo kot navdušeni prijatelji Poljske, priznali, da Poljaki nimajo niti najmanjšega organizacijskega talenta. Baje hvalijo poljske vojaške, sodijo pa le prezirljivo o njihovih častnikih.

Polkovnik Boger zaključuje, da je Poljski tačas treba predvsem miru. Če bi bilo mogoče, ustvariti jedro poštenih in skušnih upravnih uradnikov (in če bi te lahko uporabljali samo izven države), ne bi bilo treba obupati nad bodočnostjo Poljske.

Sporočil sem vam po polkovniku Bogerju v njegovem poročilu izražene misli tako natančno, kakor je mogoče. Polkovnika Bogerja zelo cenijo v vojnem ministrstvu, ne da bi se pa to kedajkoli izjavilo, da si osvaja čisto osebna mnenja polkovnika.

General in načelnik misije
podp.: L. de la Panouse.

Čeprav vsebina tega dokumenta ne more presenetiti, ker so nam bili od vsega začetka znani grabežljivi nameni Poljske, pa je vendar nov dokaz za to, da sta bili Anglija in Poljska v sporazumu. Ni nobenega dvoma, da Poljake, če bi bili po vzorcu Vilne izvršili napad na Danzig; očitaj, versajskega diktata pri tem ne bi oveljalo, ravno tako ne, kakor konferenca veleposlanikov in zveza narodov ni preklicala protipravne ugrabitve Vilne po Poljaki.

Ostro svarilo židovski sodrgi na Švedskem

Opomin, naj ne izliva prebivalstva — Oškodovanje brezposelnih

Stockholm, 26. novembra. Na podlagi nekega novega, na Švedskem izdanega židovskega agitacijskega in obrambnega spisa ugotavlja stockholmski »Aftonblad«, da bo morala Švedska zaradi močnega priseljavanja v zadnjem času računati tudi z možnostjo židovskega vprašanja. Psihološko so tla za protizidovsko propagando sedaj brez dvoma pripravljena. Predvsem opominjajo židovske »begunce« in njihove vodje, naj nikar ne izliva židovske javnosti z brezskrbnim ali celo protipostavnim nastopom. Toda tudi razvoj na delovnem trgu se naj točno zasleduje. Najnevarnejša protizidovska propaganda, ki si jo lahko mislimo, je, ako židje odjedajo brezposelnim Švedom kruh.

Sodeč po tem namigavanju, so nastale za kulisami tega, doslej tako velikega navdušenja za žide, na Švedskem že marsikatero

skrbi. To je razumljivo, če zasledujemo vedno pogostejša poročila o židovskih obratih, goljufih, prikrivačih, verižnikih s špiritom itd. in koliko tega sploh ni objavljeno v stockholmskih časopisih. Posebno zanimivi so opomini židom, naj ne krájajo postave in odjedajo javno kruha švedskim brezposelnim.

Hude obtožbe proti McArthurju

Lizbona, 26. novembra. Demokratski tisk in del republikanskega tiska v Zedinjenih državah silno obtožuje generala McArthurja, ki ga dolže, da je on duša neke proti Rooseveltu naperjene zarote. Kljub svojemu položaju, kot pripadnik oborožene sile Zedinjenih držav, je McArthur s podporo stranke izolacionistov začel javno spletkariti proti Rooseveltu.

Berlin bestand die große Bewährungsprobe

Viele schmerzliche Lücken durch Terror in das historische Stadtbild gerissen

rd. Berlin, 26. November. (Eigener Bericht.) Die in den letzten Nächten gegen Berlin gerichteten britischen Terrorangriffe, die vom Feind unter Aufbietung aller derzeit zur Verfügung stehenden Kräfte und unter außerordentlich günstigen Wetterbedingungen geflogen wurden, haben im Stadtbild der Reichshauptstadt bereits schmerzliche Spuren hinterlassen. Die Angriffe erstreckten sich im wesentlichen auf das Zentrum und den alten Westen sowie auf Teile des Berliner Nordens. Es wurden in der Hauptsache Brandbomben und Phosphorkanister geworfen, so daß das augenblickliche Straßenbild stärker durch die rauchgeschwärzten Skulpten ausgebrannter Häuser als durch die regellosen Trümmerhaufen der durch Sprengbomben vernichteten Gebäude gekennzeichnet ist. Den inzwischen gelöschten, zunächst aber durch einen starken Wind immer wieder angefachten Bränden sind wiederum zahlreiche, auch den Besuchern aus dem Reich längst liebgeordnete Kulturstätten zum Opfer gefallen. So sind einige der aus der Tradition der Knobelsdorf, Schinkel und Langhans erwachsenen repräsentativen Gebäude schwer getroffen. Auch das Regierungsviertel mit seinen Ministerien und Hotels ist hart mitgenommen. Mit dem Gefühl der Genugtuung kann auch vermerkt werden, daß die britische Botschaft mit als erste in Schutt und Asche gelegt wurde. Auch die französische Botschaft, eine der schönsten und besteingerichteten, wurde von den bundesgenössischen Bomben zerstört. Eine energische und umsichtige Führung und die entschlossenen zugreifende Bevölkerung haben die durch die schweren Angriffe entstandene Situation bisher jedoch restlos meistern können. Der Berliner Bevölkerung darf bestätigt werden, daß sie eine völlig untadelige und im besten Sinne soldatische Haltung bewiesen hat. Noch während des Alarms begannen überall die Brandbekämpfungs- und Aufräumarbeiten, und in ungezählten Fällen gelang es den eingesetzten Selbstschutzkräften sowie den Luftschutzwachen der Betriebe, selbst größere Brände zu löschen oder bis zum Eingreifen der Feuerwehr so weit einzudämmen, daß ein Übergreifen auf benachbarte Gebäudekomplexe verhütet wurde. Das Rumoren der motorisierten Feuerwehrrüge, das Splittern und Klirren zusammengelegter Scheiben, das Klopfen und Hämmern von Geräten ersetzen seitdem das Klingeln und Kreischen der Straßenbahnen, die tot in den Straßen stehen, zum Teil aber als Unterbringungsmöglichkeit für Möbel und Haushaltsgegenstände Verwertung gefunden haben.

Auch die Versorgung der Viereinhalbmillionenstadt hat bisher, obwohl durch den Ausfall einiger Verkehrseinrichtungen die laufende Zufuhr etwas beeinträchtigt wurde, keine größeren

Schwierigkeiten gemacht. Die Verluste sind dank der zeitig durchgeführten Evakuierung von Frauen und Kindern verhältnismäßig gering. So darf ohne Einschränkung festgestellt werden, daß trotz der unverkennbaren, vor allem im Stadtbild sichtbaren Wirkung der Angriffe der sicherlich erhoffte Schock ausgeblieben ist. Wie der Deutsche im Westen wie Hamburg, Hannover und Kassel, ist auch Berlin fest in den Knien geblieben, nicht zuletzt dank seiner unverwundlichen Laune, die jetzt auch über die Schrecken der Bombennächte triumphiert.

„Die USA in eine Falle gelockt“

Tokio, 26. November. In Berichten des amerikanischen Nachrichtendienstes wurde wiederholt rückblickend zur Moskauer Konferenz Stellung genommen. Dabei wurde betont, daß die politischen Forderungen der Sowjetunion von England und den USA erfüllt wurden.

Am 8. November hieß es z. B. u. a., viele Zeitungen fürchten, die USA seien in eine Falle gelockt und zum Narren gehalten worden, denn

Hat Europa genug Menschen?

Von PROF. DR. WAGEMANN, Präsident des Deutschen Instituts für Wirtschaftsforschung, Berlin

Deutschland als das Herz Europas hält wie schon wiederholt in der Geschichte auch in diesem Kriege die innere Linie der sich der Feind mit Mann und Material von weither nähern muß, wenn er uns angreifen will. Solange das Gebiet des inneren Kreises nicht autark ist, ist seine Leistungsfähigkeit ziemlich begrenzt, was uns im letzten Kriege verhängnisvoll wurde. Diesmal ist das Reich jedoch bereits weitgehend autark gewesen, als der Krieg ausbrach; überdies fügt sich jetzt um diesen festen Kern ein breiter Ring anderer Nationen so daß uns der weitaus größte Teil Europas mit all seinen wirtschaftlichen Reserven die Mitwirkung leiht. Trotzdem ist es aber schließlich nur ein kleiner Ausschnitt der Erdoberfläche, der uns zur Verfügung steht; und so könnte es auf den ersten Blick scheinen, daß wir mit einer überwältigenden Obermacht zu ringen hätten. Der genaueren Betrachtung jedoch wird deutlich, daß dem schwerfälligen Koloss der feindlichen Macht auf unserer Seite eine geballte Kraft gegenübersteht, die militärisch und wirtschaftlich zugleich hart und elastisch ist wie Stahl. Die vielen Faktoren unseres Kriegspotentials lassen sich mit anderen Worten den Erfordernissen entsprechend zusammenziehen und verteilen: Wir können die meisten Produktionsstandorte der Industrie nach Bedarf verlagern, die Produktionsgüter und vor allem die Arbeitskräfte von einem Punkt auf den anderen werfen. Überdies können wir die Arbeitskräfte nötigenfalls aus der haus- und

alle Fragen seien zugunsten der Sowjetunion entschieden worden.

Juden drücken sich vor dem Kriegsdienst

Stockholm, 26. November. Der Chef der britischen Truppen in Palästina, Generalleutnant Sturge, gab bei einer Besprechung mit dem Rekrutierungsbüro der britischen Armee in Jerusalem seiner lebhaften Unzufriedenheit mit den Juden Ausdruck, die sich mit allen Mitteln vom Kriegsdienst zu drücken suchen. Jüdische Angehörige der neunten Armee, die an den Kämpfen in Kalabrien teilnahmen, seien nach dem Urlaub einfach zu Hause geblieben und hätten sich nicht wieder bei der aktiven Truppe gemeldet. Dadurch sei bei einigen britischen Truppenabteilungen Mannschaftsmangel sowohl an der Front als auch in der Etappe entstanden. Dieses jüdische Verhalten sei eine große Undankbarkeit gegenüber den Alliierten, die es übernommen hätten, die Juden zu befreien.

Etwas spät stellt der britische General fest, daß die Juden Kriegsdrückeberger sind. Das Kämpfen ist nicht ihre Leidenschaft, sie wollen Geschäfte machen und am Krieg verdienen. Dazu aber ist die Front nicht der rechte Platz. Deshalb wird General Sturge wohl auf die Juden an der Front verzichten müssen.

verbrauchswirtschaftlichen Sphäre auf den Bereich der Erwerbs- und Produktionswirtschaft übertragen.

Nach den Erfahrungen des ersten Weltkrieges hätte man annehmen können, daß die Beschäftigtenzahl auch in diesem Kriege zurückgehen werde, und zwar infolge der Einziehungen zum Wehrdienst. In den Jahren 1914—1918 ist in der Tat die Zahl der beschäftigten Arbeiter und Angestellten in Deutschland von etwa 17 Millionen auf weniger als 14 Millionen gesunken. Trotz aller Anstrengungen gelang es damals nicht, den Ausfall von etwa 4 Millionen Männern durch weibliche Arbeitskräfte zu ersetzen; nur 1 Million Frauen waren schließlich im Jahre 1918 mehr beschäftigt als vor Kriegsausbruch.

Im Gegensatz dazu hat sich die Zahl der Beschäftigten von 24,6 Millionen im Jahre 1939 bisher auf 29,1 Millionen (einschließlich Ausländern und Kriegsgefangenen) erhöht. Gewiß hängt dieser Zuwachs zum größten Teil mit der Erweiterung des Reichsgebietes während des Krieges zusammen. Aber selbst auf dem Reichsgebiet in seinem Vorkriegsumfang ist die Zahl der beschäftigten Arbeiter und Angestellten nicht wie im Weltkrieg gesunken, sondern entgegen der Erwartung dafür ist, daß im ersten Weltkrieg nur Ansätze zu einer Organisation des Arbeitseinsatzes vorhanden waren — sie wurde erst tastend geschaffen und langsam ausgebaut; diesmal aber konnte Deutschland mit einer erfahrenen, eingeübten und entwickelten Verwaltung des Arbeitseinsatzes in den Krieg gehen. Diese Organisation im Kampf gegen die Arbeitslosigkeit entstanden, war schon in den letzten Jahren vor Kriegsausbruch voll ausgebaut worden als durch den Vierjahresplan und die Rüstung die Arbeitskräfte immer knapper wurden und ihr Einsatz unter dem Gesichtspunkt höchster Rationalität gesenkt werden mußte. Ihre höchste Bewährung hat die Arbeitseinsatzverwaltung im Kriege erfahren. Ihr ist es vornehmlich zu verdanken, daß wir nicht nur den Ausfall der sich als Folge der Einziehungen zur Wehrmacht ergibt, wettmachen sondern darüber hinaus noch in großer Zahl zusätzlich Arbeiter und Angestellte für die Rüstungswirtschaft mobilisieren konnten.

Drei große Quellen sind es in der Hauptsache, aus denen der Arbeitseinsatz hat schöpfen können: einmal sind neben den Kriegsgefangenen mehrere Millionen Arbeitskräfte aus den von uns besetzten Gebieten und den mit uns betreuten Ländern verfügbar geworden, sodann haben sich die deutschen Frauen in den Dienst der Kriegswirtschaft gestellt und schließlich konnten im großen Stil Arbeitskräfte aus den nicht kriegswichtigen Wirtschaftszweigen für die Rüstung freigemacht werden.

Wenn die Voraussetzungen hierfür gegeben sind, so ist das nicht nur unmittelbare Folge der Tatsache, daß wir die innere Linie halten, so daß wir die

Englands schwierigstes Problem

Genf, 26. November. „Die Alliierten sehen sich vielen Problemen gegenüber, eines der größten und am schwersten zu lösenden sei aber die Lebensmittellieferung“, heißt es in einem Sonderartikel des Londoner „Daily Worker“. In England vergegenwärtige man sich kaum die Ernsthaftigkeit der Weltnahrungsmittelkrise. In Indien starben Tausende am Hunger und in China habe der Hunger in diesem Jahr das Leben von Millionen gefordert. Die Sowjets kämpften unter Entbehrungen, die ihre übrigen Schwierigkeiten gewaltig erhöhten. In der Sowjetunion werde es in diesem Winter sowohl leere Mägen als auch Schmerzen der Herzen geben. An ihrer Versorgungsnot änderten die jüngsten Gebietsrückeroberungen nichts, da sie eine Wüste seien. Noch immer setzten sich 60 vH. der Leih- und Pachtlieferungen an England aus Nahrungsmitteln zusammen, d. h. es gehe wertvoller Schiffsraum sowie Kriegsmateriallieferungen oder die Versorgung der Sowjetunion dadurch verloren, daß Großbritannien sich nicht selber ernähren könne. Noch immer hole England aus seinem Boden nicht genügend heraus. Ausgerechnet in dieser Situation habe die britische Regierung ihre landwirtschaftliche Politik geändert und trete nicht mehr für eine Produktionssteigerung ein. Auch in die Landwirtschaft habe sich das Großkapital, d. h. in diesem Fall der Großgrundbesitz, eingemischt, denn seine Interessen lägen in der Erhaltung des Viehstandes und er bereite sich jetzt schon auf eine gewinnbringende Nachkriegspolitik vor. An der Nahrungsmittelherzeugung habe er kein Interesse, da sie ihm nichts einbringe.

Kräfte den Erfordernissen entsprechend mobilisieren und gegeneinander verschieben können sondern auch ihr mittelbares Ergebnis; denn die innere Linie bedeutet ja Zusammenfassung auf verhältnismäßig engem Raum und damit hohe wirtschaftliche Intensität.

Auf dem europäischen Kontinent leben selbst wenn man die besetzten Sowjetgebiete ausnimmt, auf rund 4,5 Millionen Quadratkilometern rund 340 Millionen Menschen. Über 290 Millionen zählen dabei allein die mit uns verbündeten oder von uns besetzten Länder; 82 Menschen sind hier auf dem Quadratkilometer zusammengeballt. Dieser kompakte, zum größten Teil hochqualifizierte Menschenmasse kann der Gegner auch nicht annähernd Gleiches entgegenstellen. Indien und Tschongking-China zählen zwar für sich allein mehrere hundert Millionen Menschen, aber nur ein Tor könnte auf den Gedanken kommen, diese primitiven, zumeist kaum für ihren eigenen Lebensunterhalt genug produzierenden Bauernmassen rein zahlenmäßig mit dem Menschenreservoir Europas zu vergleichen. Soweit sie für die Sache der Gegner verwendbar sind, werden sie überdies, zumindest per saldo, im Kampf gegen Japan benötigt, das mit den 105 Millionen seiner hochbegabten eigenen Bevölkerung und den weiteren vielleicht 430 Millionen Mandschukuo, der besetzten chinesischen Provinzen und der verbündeten oder eroberten Südseegebiete ohnehin schon zahlenmäßig den größten Teil der Bevölkerung Indiens und Chinas aufwiegt. Auch die Reserven, über die die Feindmächte in Australien, in Afrika und in einzelnen Teilen des Vorderen Orients verfügen, werden zumeist ganz oder im übrigen doch wenigstens teilweise durch Japan in Schach gehalten; ja, darüber hinaus muß der Gegner noch einen nicht unbeträchtlichen Teil seiner eigenen Reserven, insbesondere auch seiner Menschenreserven, in den Kampf gegen Japan werfen.

Ebensowenig aber können sich die eigentlichen Kerngebiete der Feindmächte in Bezug auf Menschenballung mit Europa messen. Nirgends vor allem verfügen sie über einen derartig geschlossenen Menschenblock wie der unter der Führung Deutschlands stehende europäische Kontinent. Die Arbeiterheere lösen sich auf der Feindseite in wesentlich kleinere, durch weite Räume und zum großen Teil durch die Fronten des Krieges voneinander getrennte Massen auf. Ganz für sich liegt zunächst im Osten, von seinen plutokratischen Verbündeten nur über viele hunderte oder gar tausende Kilometer lange beschwerliche und gefährliche Transportwege zu erreichen, der unbesetzte Teil der Sowjetunion mit vielleicht noch 150 Millionen Menschen, die über einen Raum von 20,7 Millionen Quadratkilometern verstreut sind, so daß auf den Quadratkilometer nur 7,1 Menschen kommen. Dann kommt Großbritannien der vorgeschobene Posten der Feindmächte, von der nordamerikanischen Ostküste 5500 Kilometer, von der südamerikanischen Ostküste 10.000 Kilometer entfernt, und deshalb nur noch mit dem Nötigen versorgt, mit etwa 48 Millionen Menschen.

Und schließlich folgen die beiden Amerika, die mit ihren insgesamt 276 Millionen Einwohnern zwar ein imponierendes Bild zu bieten scheinen, aber dabei eine Spannweite aufweisen, die einen konzentrischen Einsatz dieser Menschen nach europäischem Vorbild schon aus geographischen Gründen unmöglich macht. Arbeiterwanderungen wie in Europa kommen zwischen den beiden Amerika praktisch nicht in Betracht, zumal Südamerika mit seinen rund 125 Millionen Einwohnern als Einwanderungsgebiet von jeher selbst meist unter Arbeitermangel leidet. Auch heute denkt es gar nicht daran, die großen Lücken im Arbeitseinsatz der Vereinigten Staaten auszufüllen. Aber selbst in den Vereinigten Staaten mit ihren fast kontinentalen Ausmaßen von 2500 Kilometer in der Nord-Süd- und 4000 Kilometer in der Ost-West-Linie, wo auf den Quadratkilometer nur 16 Menschen kommen, ist der Raum ein gewaltiges Hindernis für den zweckmäßigen Einsatz der verfügbaren Arbeitskräfte.

Um die etwa 320 Millionen Menschen Nord- und Südamerikas sowie Großbritanniens auf ihrem ungefähr 8mal so großen Raum zu einer ähnlichen Schlagkraft zu vereinen wie die 340 Millionen Kontinentaleuropas sind alle Transportprobleme zu lösen, die um ein Vielfaches größer sind als die Verkehrsaufgaben Europas. Ein ungleich größerer Teil der Arbeitskräfte des Gegners muß daher auch statt für die Rüstung für die Raumüberwindung eingesetzt werden, und auch diese erklärt, warum der geschlossene Menschenblock Europas dem Kontinent eine Abwehrkraft gibt, der man mit einer bloßen Zahlenüberlegenheit nicht Herr werden kann.

„Doppelbotschafter“ in Algier bewachen einander

Ein Riesenaufwand für die Verräter — Überwachung Badoglios von Algier aus

ib. Vichy, 26. November. (Eigenbericht.) In Algier haben die Feindmächte ein neues System diplomatischer Besetzung kreiert, indem sie erstmalig den Begriff des sogenannten „Doppelbotschafters“ einführen. Das Wort ist von „Doppelposten“ abgeleitet und bedeutet, daß dort, wo sonst einer zu stehen pflegt, nun — offenbar aus Sicherheitsgründen — eben zwei stehen, nämlich zwei Botschafter. Moskau, Washington und London haben tatsächlich je zwei Botschafter nach Algier entsandt, im ganzen also sechs, obwohl dort noch nicht einmal eine von ihnen allen anerkannte Regierung sitzt.

Diese absonderliche Sache hat sich im Grunde ganz natürlich entwickelt. Jeder wollte den anderen durch seine Diplomatenbesetzung (zu jedem Botschafter gehört das übliche Beamten- und Hilfspersonal) überbieten, gewissermaßen übertrumpfen und so wurden es mittlerweile sechs, vorläufig. Der Amerikaner Robert Murphy hat den Ruhm, als erster zur Stelle gewesen zu sein, nämlich schon Anfang 1941, also lange vor der Auslieferung, die er gedeichelt hat. Kurz nach der Besetzung ernannte London den Rivalen MacMillan, worauf der Kreml sich ins Zeug legte und gleich zwei hohe Funktionäre entsandte: Bogomolow und Wyschinski. Inzwischen haben die beiden anderen wieder aufgeholt: Washington entsandte Edwin Wilson und London den unglückseligen Duff Cooper. Was sollen nun diese sechs Botschafter, die zusammen über ein Personal von über vierhundert Köpfen verfügen, in Algier anfangen? Bei einer Regierung, die weder diesen Namen trägt, noch diesen Rang hat, bei einem „Komitee“, das illegal ist und erst nach dem Krieg legalisiert werden soll, bei einem Komitee von Emigranten, die keine Rechte haben, keine Außenpolitik treiben dürfen und nur gelegentlich völlig wirkungslos „protestieren“ können? Es hat natürlich unter den sechs Botschaftern schon manche persönlichen Reibereien gegeben. Was sollten sie sonst tun in Algier, zumal sie über erstklassiges Personal verfügen, das die „Arbeit“ allein bewältigt. Nur die beiden aus Moskau sind emsig am Werk, was den vier anderen ziemliches Unbehagen einflößt.

Um da nun Ordnung zu schaffen, werden jetzt die Ressorts verteilt und zugleich erweitert. Bogomolow, Wilson und Duff Cooper werden sich in Zukunft ausschließlich mit dem Algerien-Komitee, seinem Scheinparlament und seiner „Reinigungskommission“ befassen. Sie bilden als „Triumvirat“ gewissermaßen die Spitze der Algerien-Hierarchie. Wyschinski, Murphy und MacMillan dagegen sind beauftragt, die Badoglio-Italiener von Algier aus zu überwachen, zu lenken, zu kontrollieren. Sie stellen also an der Spitze der Badoglio-Hierarchie ein Parallel-Triumvirat dar, das zugleich damit betraut ist als übergeordnete Instanz die beiden Verräterei des Gaullismus und des Badogliosmus zu „koordinieren“. Damit ist nun alles wohlgeordnet. Das in Moskau kreierte System der Unterjochung Europas wird in Algier in der theoretischen

schon Keimzelle schon eindrucksvoll erkennbar. Das Wort „theoretisch“ muß jedoch unterstrichen werden, denn die Konstruktion ist bisher nur mit Emigranten und Deserteuren versucht worden, wie überhaupt die ganze Zukunftskonzeption der Feindmächte ausschließlich auf der Mentalität von Emigranten, Verrätern, Deserteuren und Spekulanten aufgebaut ist. Die Verwirklichung dieser kalten Theorie im großen dürfte also noch auf erstaunliche Überraschungen stoßen.

Slowakisches Treuebekenntnis

tc. Preßburg, 26. November. Vor drei Jahren erfolgte der Beitritt der Slowakei zum Dreierpakt und zum Antikominternpakt. Dieser Gedenktag wird in der gesamten slowakischen Presse heute eingehend gewürdigt. „Gardista“ schreibt, die beiden Pakte seien die festen Pfeiler der europäischen Sicherheit und niemals seien sie so zeitgemäß und notwendig gewesen wie in diesem Augenblick.

Neue amerikanische Niederlage im Pazifik

Ein Flugzeugträger versenkt; drei Flugzeugträger und ein Schlachtschiff beschädigt

Tokio, 26. Nov. Auch bei der Landung starker nordamerikanischer Marineeinheiten auf den Gilbert-Inseln Makin und Tarawa, wie das Kaiserliche Hauptquartier am Montag bekanntgab, konnte die japanische Marineflottille dem Feind empfindliche Schläge versetzen. Bei diesem Unternehmen sind bis jetzt ein mittelgroßer Flugzeugträger und ein Zerstörer versenkt worden. Weiter wurden zwei große Flugzeugträger beschädigt, einer davon so schwer, daß anzunehmen ist, daß er inzwischen gesunken ist. Ein mittelgroßer Flugzeugträger wurde gleichfalls schwer beschädigt, so daß mit seinem Untergang gerechnet werden kann. Ein Schlachtschiff oder schwerer Kreuzer und ein Transporter wurden beschädigt und in Brand geworfen.

Die feindliche Luftwaffe verlor in diesen Kämpfen 36 Maschinen, während von der japanischen Landarmee weitere 89 Feindflugzeuge abgeschossen wurden. Die japanischen Verluste belaufen sich auf 15 Flugzeuge.

*

L. H. Klagenfurt, 26. November. Einen neuen schweren Schlag mußten die Amerikaner wieder im Südwestpazifik einstecken, wo der reklamesüchtige USA-Oberbefehlshaber MacArthur die ungeheuren Schlappen von Bougainville durch eine Landung auf den Gilbert-Inseln anscheinend übertrumpfen wollte. Der neue Sieg der japanischen Luftwaffe über die amerikanische Flotte beweist dabei eindeutig, wie die Japaner den gewaltigen Anstrengungen des Feindes zu begegnen wissen. Mit jedem weiteren Sprung den die Amerikaner im Südwestpazifik wagen, fallen sie durch außergewöhnlich hohe Kriegsschiffverluste immer mehr von dem zesteckten Ziel zurück, das ja letzten Endes darin besteht einen schnellen und wirksamen Krieg an die Zentralpunkte des japani-

schen Potentials heranzutragen. Selbst wenn die Japaner einige starke Vorfeldstellungen im Südwestpazifik aufgeben würden, so daß die Angreifer gegen die Hauptwiderstandslinien vordringen könnten, wäre dies nur ein näheres Heranrücken an die Vernichtung. Immerhin ist es aus dem bisherigen operativen Verhalten der japanischen Führung so viel zu entnehmen, daß das Moment der Abnutzung in den Vordergrund gestellt wird. Während der Gegner seine kostspieligen Operationen mit einem verlogenen Schwall von siegherbeienden Worten begleitet, lassen die Japaner nur harte Tatsachen sprechen: versenken sie ein feindliches Großschiff nach dem andern so daß am Ende die noch folgenden Kämpfe ein tragischeres Gewicht haben werden als die fünf Schlachten von Bougainville.

Der Krieg der in diesem ungeheuren Raum geführt wird, hat denn auch die alliierten Gemüter bereits vollends verwirrt und es ist nicht verwunderlich, daß jeder der feindlichen Sachverständigen eine andere Offensiv-Lösung vorschlägt. In der Tat gibt man sich auf der Feindseite keiner Illusion hin, was der Oberkommandierende der Pazifikflotte, Admiral Nimitz mit den Worten bestätigt, daß die amerikanischen Schiffe und Flugzeuge allein nicht instand sein werden den „Gegner zu vernichten“. Der Bau von Ersatzflugzeugträgern, die entweder im nächsten Jahr oder sogar erst Ende 1945 „entscheidend“ einsatzfähig sein könnten, kann keine großen Hoffnungen mehr aufkommen lassen, da die letzten japanischen Großschiffe den eilten Yankees ganz deutlich klarmachen haben, daß ihre jetzt schon zerfetzten maritimen Kräfte bis zu dem Hoffnungszeitpunkt an der geballten Kraft Japans wahrscheinlich vollständig zerbrochen sein werden. Die Antwort, worauf Amerika seine Siegeschancen dann noch aufbauen will, darf man ruhig der Zukunft überlassen.

Band zwischen Heimat und Front / Aus der Geschichte der Feldpost 1918: 19 Millionen Sendungen täglich / Von Adolf Neß

Unsere Feldpost ist das Werk des ersten Generalpostmeisters des geeinigten Deutschen Reiches Heinrich von Stephan. Nachdem Stephan 1867 die Vereinheitlichung des deutschen Postwesens durchgesetzt hatte, wurde er 1870 zum Generalpostmeister ernannt. Am 1. Mai trat er sein Amt an. Aber schon die französische Kriegserklärung vom 15. Juli stellte ihn vor neue Aufgaben und gab ihm Gelegenheit, durch die Einrichtung der Feldpost sein Organisationstalent zu bewähren. In neun statt in vierzehn Tagen waren die Beamten zum Abmarsch bereit. »Behandeln Sie jeden Feldpostbrief wie ein Kind, das Ihrer Sorgfalt anvertraut wird«, rief ihnen der Generalpostmeister beim Ausmarsch zu. 1826 Beamte wurden nach und nach ins Feld geschickt, während Frankreich für seine Feldpost nur 74 Leute stellte. 77 Feldpostanstalten und 136 Feldpostrelais sorgten für die Beförderung der Postsendungen ins Feld.

Es war ein stolzer Bericht, den nach Kriegsende das Generalpostamt dem Bundesrat vorlegen konnte. In der Zeit vom 16. Juli 1870 bis zum 31. März 1871 waren befördert worden: Gewöhnliche Briefe und Korrespondenzkarten aus der Heimat nach der Armee und umgekehrt sowie im Verkehr der Truppenteile untereinander 89.658.000 Stück; Zeitungen: 2.354.310 Exemplare; Gelder in Privatangelegenheiten 14.842.460 Taler; Gelder in Militärdienstangelegenheiten 43.023.460 Taler; Pakete in Dienstangelegenheiten 125.916 Stück und in Privatangelegenheiten 1.853.686 Stück.

Es sind Zahlen, die uns bei den heutigen Leistungen unserer Feldpost keine Bewunderung abzwängen. Damals zeugten sie von der Mustergültigkeit der Organisation. Der Deutsch-Französische Krieg 1870/71 sah auch zum ersten Male die Feldpostkarte. Am 18. Juni 1870 war die Vorläuferin unserer Postkarte, die »Correspondenzkarte«, in den Verkehr gebracht worden. Als die preußisch-deutschen Truppen einen Monat später ihren Siegeszug nach Frankreich hinein begannen, wurde auf Veranlassung Stephans auch die »Feldpost-Correspondenzkarte« eingeführt und es ist während des Krieges reichlich von ihr Gebrauch gemacht worden.

Größer als diese äußere Arbeit war der innere Segen, der von der Feldpost ausging. Stephan fasste seinen Sinn 1874 in die Worte zusammen: »Wer bezweifeln möchte, daß durch diesen täglichen Verkehr von Seele zu Seele das Band zwischen der Armee und dem Vaterlande während jener blutigen Tage und das Bewußtsein, welchen heiligen Gütern der große Kampf gelte, in der den feindlichen Geschossen entgegenstürmenden Brust noch rege gehalten wurde, den möchte ich bitten, mir einen Augenblick auf die Straße von Etain nach Sedan zu folgen. Dort erkundigte ich mich bald nach der Schlacht im Gespräch mit gefangenen Franzosen nach ihrer Feldpost und erhielt zur Antwort, sie hätten seit ihrem Abziehen keinen Brief aus der Heimat erhalten, und dieser Mangel an Nachrichten von den Ihrigen habe zu der Niedergeschlagenheit und Apathie nicht wenig beigetragen. Wie klang dagegen der Freudenschrei unserer Bataillone, wenn die Feldpostwagen angerückt kamen! Pulver, Brot und Briefe waren die Hauptbedürfnisse. Das Verlangen nach letzteren war so groß, daß die Schätzung der Schwierigkeiten dagegen ganz in den Hintergrund trat.«

Die Anerkennung für diese Arbeit blieb nicht aus. Noch während des Krieges hieß es in einer Reichstagsrede: »... man muß eine Nacht im Feldpostbureau zugebracht haben, wo die Beamten stehend zwischen ihren Paketen die Nacht verbrachten, wo kein Stuhl zu finden war, kein Platz, wo ein Mann sich ausdehnen konnte; man muß es erlebt haben, wie

jedes einzelne Paket, jeder Brief seinen Mann an drei, vier, zehn verschiedenen Orten aufsuchte; man muß die Liebesgaben gesehen haben, man muß diese und andere Dinge kennen, um erfüllt zu sein von Bewunderung und Dank gegen die Postbehörde und mit dem vollsten Vertrauen ihr die Weiterleitung dieser Dinge in die Hand legen.«

Seitdem hat die Deutsche Feldpost in allen Kriegzeiten die Verbindung zwischen dem kämpfenden Heer und der Heimat aufrecht erhalten. An jedem Tage des ersten Weltkrieges wurden durchschnittlich von rund 800 Feldpoststellen an Angehörige des Heeres fast 8 Millionen Sendungen ausgeliefert. Diese Zahl stieg im Verlauf des Krieges weiter und betrug 1918 täglich mehr als 11 Millionen. Vom Heere wurden in der ersten Zeit

Menschen, die im Monde leben... / Große Namen im Mondlexikon

Auch der Großstädter ist in den Tagen der Verdunkelung jenem Himmelskörper sozusagen menschlich näher gekommen, dem er in den Zeiten, da noch der Glanz der elektrischen Lichter über den Straßen lag, kaum irgendwelche Beachtung schenkte. Nun sehen wir erst, wie schön und stolz die Mondkugel ist, wenn sie sich über der verdunkelten Stadt stiegreich Bahn bricht. Wenn ein scheinungsloser Zeitgenosse gewisse Erfordernisse der Gegenwart ganz und gar nicht verstehen will, so pflegt man ihm spöttisch zu sagen: »Sie leben wohl auf dem Mond!« und sagt man ihm damit nicht gerade eine Höflichkeit. Und doch gibt es eine ganze Reihe von Menschen, die mit Recht stolz darauf sein dürfen, »auf dem Mond zu leben«. Daß der »Mann im Mond« nur eine sagenhafte Erscheinung ist, wissen wir wohl. Dafür gibt es 600 Männer und 9 Frauen »im Monde«, die durchaus nichts Unwirkliches an sich haben, sondern mit ihren vollen Namen in dem von der Internationalen Astronomischen Union herausgegebenen »Mondlexikon« verzeichnet sind.

Freilich existieren diese Personen nur dem Namen nach im Monde. Man hat nämlich 609 der zahlreichen Mondkrater, die in gewaltigen Ringgebirgen des Himmelskörpers zu sehen sind, nach verdienstvollen Himmelsforschern oder großen Gestalten der Weltgeschichte benannt und sie so mit Hilfe der

des Krieges täglich fast sechs Millionen, später fast 8 Millionen Sendungen bei den Feldpoststellen aufgeföhrt. Die tägliche Gesamtzahl betrug demnach im Durchschnitt zunächst 14, später sogar 19 Millionen Feldpostsendungen. Innerhalb des Heeres wurden täglich mehr als eine Million Briefe und Postkarten ausgewechselt. Die Geldsendungen betrugen täglich etwa 2 Millionen Mark. Diese gewaltige Arbeit der Feldpost wurde 1914 bei Kriegsbeginn von rund 3000, später von rund 8000 Postbesetzten geleistet, zu denen noch etwa 5000 Militärpersonen traten.

Und heute? Die Feldpost ist noch erheblich vervollkommen. Millionen Postsendungen gehen täglich an die Front, bringen Grüße zu den Soldaten und finden den Weg von der Front in die Heimat.

Astronomie unsterblich gemacht, wenn sie es nicht schon vorher waren. So finden wir unter den 609 Personen, nach denen Mondkrater und Mondberge benannt wurden, große Männer wie Julius Cäsar, Alexander der Große, Plato, Archimedes oder Kopernikus und daneben auch ganz unbekannte Leute, stille Gelehrte und Amateurastronomen, die sich bei der Erforschung des Mondes irgendwie hervor getan haben.

Das Mondlexikon verzeichnet beispielsweise den Namen eines deutschen Oboisten in einer Konzertkapelle, der sich in seiner Freizeit mit Astronomie beschäftigte, einen belgischen Bauern aus Flandern, einen holländischen Sterngucker, der bereits im Alter von 13 Jahren sein erstes Teleskop baute und verblüffende astronomische Kenntnisse zeigte, einen slowakischen Gymnasialprofessor und einen exzentrischen Amerikaner, der aus enttäuschter Liebe um die Jahrhundertwende das größte bis dahin bekannte Teleskop erbaute und nur noch als Einsiedler seinen Forschungen lebte. Eine ganze Anzahl der seltenen Mondkrater, über deren Entstehung man noch wenig weiß, sind bisher noch unbekannt. Sie bleiben sozusagen für verdienstvolle Mondforscher reserviert und geben jedem Liebhaber der Sternkunde gleichfalls die Möglichkeit, unsterblich zu werden und in das Mondlexikon einzugehen.

Halb und der Dieb / Arabische Schnurre von Rudolf Schwannke

Eines Tages kam der reiche Gewürzhändler Halb Ibn Batutan zum Kadi gelaufen.

»O, Weisester unter den Weisen«, begann er mit vor Erregung zitternder Stimme, »Du mußt mir helfen, oder ich bin in wenigen Monaten ein bettelarmer Mann.«

»Was ist geschehen, Ibn Batutan?« fragte der Kadi und sah den Besucher aufmerksam an. »Erzähle.«

»Ich werde bestohlen, seit einer Woche täglich gemein bestohlen! Jeden Tag fehlt aus meinem Lager ein Korb der edelsten und teuersten Gewürze, obwohl ich den Speicher sorgfältig des Nachts verschleße. Der Dieb treibt sein Unwesen am hellen Tag.«

»Hast du Verdacht auf eine bestimmte Person?« wollte der Kadi wissen.

»Auf keine bestimmte, Herr, und darum auf alle die in meinem Hause arbeiten. Der Dieb muß mit der Örtlichkeit genau vertraut sein.«

»Es ist gut, Ibn. Gehe jetzt heim. Morgen, gegen Mittag werde ich zu dir kommen. Sorge dafür, daß alle Leute, die bei dir beschäftigt werden, anwesend sind.«

Am nächsten Tag erschien der Kadi zur fest-

gesetzten Stunde. Am Halfter führte er einen Esel mit sich.

Als alle im Hause Beschäftigten versammelt waren, begann der Kadi: »Euer Herr, der ehrenwerte Halb Ibn Batutan, wird seit einiger Zeit in der gemeinsten Weise bestohlen. Die Art der Diebstähle habt darauf schließen, daß der Spitzhube leider unter euch zu suchen ist. Ihr seht, ich habe einen Esel mitgebracht, er ist ein seltenkluges Tier und wird den Dieb entdecken. Tretet herbei und legt eure Hände auf seine rechte Hinterhand. Sobald ihn der Schuldige berührt, wird er schreien.«

Einer nach dem anderen trat an das Tier heran und tat, wie ihm befohlen, doch der Esel blieb stumm.

Als der letzte Mann herangetreten war, befahl der Kadi:

»Haltet alle eure Hände in die Höhe!« Und siehe, alle hatten schwarze Hände, denn der Esel war mit Ruß bestrichen, nur der alte Hamjah nicht.

»Du bist der Dieb!« rief der Kadi.

Zitternd gestand der Alte. Aus Angst vor Entdeckung hatte er den Esel nicht berührt.

Kenntnis nehmen, daß ich mich soeben mit Fräulein Heiga, Ihrer heißgeliebten Herrin, verlobt habe. Sie, lieber Herr Sagebock, werden bald parieren lernen müssen — und die erste Geige haben Sie hier ausgespielt! Ich muß Sie höflichst bitten, daraus die Konsequenzen zu ziehen und Ihr selbstherrliches Benehmen ein für allemal abzulegen.«

Eine Woche ist vergangen. Die strategische Lage hat sich zu meinen Ungunsten gewandelt. Herrchen bekümmert sich um Fräulein. Fräulein bekümmert sich um Herrchen — und ich, Sagebock, goldigstes Hundchen der Welt, habe wirklich die erste Geige ausgespielt. Und parieren muß ich auch — und nicht nur dann und wann.

Aber alles hat seine zwei Seiten. Ich bin Stoiker geworden und habe mir gesagt: Sagebock, nimm dein Hundeschicksal hin und trage es in Geduld.

Und Waldi, die nachbarliche Hündin, hat mir erst ein bißchen beim geduldigen Tragen geholfen und mich dann nach und nach zum Hedoniker umgekrempelt. Waldi ist wirklich ein reizendes Dackelmädchen. Und wenn mich nicht alles täuscht, werden bald junge Sageböcke da sein.

Stunde mit Schubert / Von Erich Klaila

Am Abend hatten wir das Dorf doch noch genommen. Im Süden wuchs eine Gewitterwand. Es würde regnen die Nacht. Wir brauchen ein Dach über dem Kopf.

Wir gingen in ein Haus. In der Stube saßen zwei Frauen. Sie schauten gleichgültig an uns vorbei und unterhielten sich weiter leise, als wären wir nicht hier. Später stand eine auf und holte uns Wasser.

Die Frauen, Mutter und Tochter, zogen sich in eine Ecke zurück. R. hörte es dann zuerst. Er hob den Kopf in einer so jähren Art, als wäre ihm Wichtiges eingefallen. Dabei schaute er zur Ecke hin, in der die Frauen saßen.

Dann hörten wir es auch.

Unser SCRATZKASTLEIN

Gedichte von Eichendorff

NACHTS

Ich stehe in Waldesschatten
Wie an des Lebens Rand,
Die Länder wie dämmernde Matten,
Der Strom wie ein silbern Band.

Von fern nur schlagen die Glocken
Über die Wälder herein,
Ein Reh hebt den Kopf erschrocken
Und schlummert gleich wieder ein.

Der Wald aber rühret die Wipfel
Im Traum von der Felsenwand.
Denn der Herr geht über die Gipfel
Und segnet das stille Land.

FRÜHLINGSGRUSS

Es steht ein Berg in Feuer,
Im feurigen Morgenbrand,
Und auf des Berges Spitze
Ein Tann'baum überm Land.

Und auf dem höchsten Wipfel
Steh' ich und schau' vom Baum,
O Welt, du schöne Welt, du,
Man sieht dich vor Blüten kaum!

SO ODER SO

Die handeln und die dichten,
Das ist der Lebenslauf,
Der eine macht Geschichten,
Der andre schreibt sie auf,
Und der will beide richten;
So schreibt und treibt sichs fort,
Der Herr wird alles schlichten,
Verloren ist kein Wort.

MITTAGSRUH

Über Bergen, Fluß und Talen,
Stiller Lust und tiefen Qualen
Webet heimlich, schillert, Strahlen!
Sinnend ruht des Tags Gewühle
In der dunkelblauen Schwüle,
Und die ewigen Gefühle,
Was dir selber unbewußt,
Tretet heimlich, groß und leise
Aus der Wirrung fester Gleise,
Aus der unbewachten Brust,
In die stillen, weiten Kreise.

IM WALDE

Es zog eine Hochzeit den Berg entlang,
Ich hörte die Vögel schlagen,
Da blitzten viel' Reiter, das Waldhorn
klang,
Das war ein lustiges Jagen!
Und eh' ich's gedacht, war alles verhallt.
Die Nacht bedeckt die Runde,
Nur von den Bergen noch rauschet der
Wald
Und mich schauert im Herzensgrunde.

Sagebock / Eine Dackelgeschichte von Eduard Schaefer

Ich heiße nicht Waldmann und bin trotzdem ein Dackel. Als ich in meiner Jugend mal in einer Zimmerecke... na, von wegen nicht ganz stubenrein und so — da kam meine Herrin auf mich losgestürzt, nahm mich bei den Ohren und sagte: Du alter Sagebock!

Und weil das mit der Stubencke dann noch ein paar mal vorkam — kurz und gut, lang und schlecht: seitdem heiße ich Sagebock, und dereinst im Dackelhimmel wird man staunen.

Heute bin ich über solche Jugenddackeleien hinaus und würde lieber sterben als... (siehe Zimmerecke!)

Ich bin überhaupt ganz anders geworden. Ich lasse den Kater Peter zufrieden, ich gehorche dann und wann meiner Herrin, und ich gebe mich nicht mehr mit Promenadmischungen ab. Ich bin sozusagen ein Hund von Bildung.

Meine Herrin sieht das nicht ein. Manchmal balgt sie mit mir herum, als ob ich ein gewöhnlicher Waldmann wäre. Und wenn ich sie mal mit in die Stadt nehme und ab und zu ein hundliches Rühren verspüre, reißt sie an der Leine und wird rot. Na, schließlich kann sie mit ihren 18 Jahren ja noch nicht wissen, wie wichtig eine regelmäßige Verdauung ist.

In der letzten Zeit hat Fräulein Launen. Das muß wohl mit dem Postboten zusammenhängen. Wenn er ihr ein lächerliches Stück Papier gibt, dann jagen wir — ich und Fräulein — ins Zimmer, sie wirft sich auf die Couch, und ich bin plötzlich „das goldigste Hundchen der Welt“. Und wenn der Postbote nicht kommt, bin ich Luft und Sagebock.

Vor ein paar Tagen hat Fräulein den Tisch gedeckt, und ich hab mich schon gegreut, daß Tante Emma käme, sitemalen besagte Tante manchmal Knochen mitbringt. Aber statt der dicken Beine von Tante Emma sehe ich die Knobelbecher eines Soldaten aufste-

chen. Enttäuscht ziehe ich mich unters Sofa zurück.

Von diesem meinem Privatgemach sehe ich folgendes:

Die Knobelbecher stehen den Stöckelschuhen meiner Herrin gegenüber. Mindestens anderthalb Meter Abstand. Harmlose Sache! denke ich. Da kannste erst mal ein bißchen pennen. Aber das hätte ich doch nicht denken sollen, denn als ich wieder aufwache, sehe ich nur noch die Knobelbecher. Und der Soldat sagt: »He, du alter Sagebock, komm mal her!« Eigentlich läßt es meine Dackelehre ja nicht zu, mich kommandieren zu lassen, aber ich will doch sehen, wo die Stöckelschuhe mitsamt meiner Herrin sind. Ich verlasse mein Gemach — ja, und dann schicke ich ein lautes Bellgebet zum heiligen Waldmannus, er möge mir für einen Augenblick die Kräfte sämtlicher Dackel der Welt leihen, um die Knobelbecher samt Inhalt in tausend Fetzen reißen zu können.

Der heilige Waldmannus markiert schwerhörig, und Knobelbecherbesitzer sagt: »Sehr geehrter Herr Sagebock, wollen Sie bitte zur

Wir wußten nichts von R. Vor zwei Wochen erst war er als Ersatz zu uns gekommen. Nur: wie er die Geige ansetzte und zu spielen begann, merkten wir sofort, daß er etwas davon verstand. Das beruhigte auch die Frauen. Ihr Weinen wurde Neugierde.

R. hatte Hände wie wir: geschwollen, verkrampft, mit blutenden Stellen. Es war unwirklich, wie sensibel diese geschundenen Hände mit der Geige umzugehen wußten.

Vielleicht traute er uns nicht viel zu, oder es war nur eine Laune: er machte immer eine kleine Pause und nannte, was er spielen würde. Mozart! sagte er. Oder: Reger!

Die Frauen hielten die Köpfe gesenkt. Ich spürte, daß sie litten. Aus dem Winkel eines mit Füßen getretenen Daseins schauten sie in dieser Stunde eine reiche Welt.

Die Nacht setzte sich zwischen uns. Da sagte R. leise: Schubert.

Und spielte das Ave.

Nach neun Tagen im Angriff ist man nicht mehr sentimental. Es ging uns trotzdem wie den Frauen. Unerbittlich fielen unsere Köpfe vornüber. Wir erlebten diese Musik bis zum körperlichen Schmerz.

Als R. die Geige zurückgab, langten die Frauen scheu danach; als wäre sie nicht mehr ihr Eigentum, sondern durch das Spiel verwandelt worden.

Diese Nacht lag ich ohne Schlaf. Ich sah in der Ecke die Frauen sitzen, und wie dann eine sich neben die Geige kniete und das Kreuz machte.

Ich glaube: vor Schubert.

Wirtshausdiplomatie

In Varenna in Italien befindet sich eine Gastwirtschaft, die den Namen »Al vino cattivo« („Zum schlechten Wein“) führt. Der Besitzer war es nämlich eines Tages satt geworden, daß einzelne Gäste an seinem wirklich guten Wein immer wieder etwas auszusetzen hatten. Seitdem die Kneipe aber den neuen Namen trägt, soll es nicht selten vorkommen, daß die Gäste meinen: »Aber, Herr Wirt, der Wein ist ja vortrefflich!« Jedenfalls beklagt sich kein Mensch mehr über schlechten Wein.

Strakovilo mučenje ranjencev na Turjaku

Kapela v gradu zažgana — Dva bogoslovca so mučili do smrti

Ljubljanski časopis »Slovenec« piše naslednje:

Čim dalje bolj prihajajo na dan razne strašne podrobnosti o nečloveškem divjanju komunistov na Dolenjskem. Posebno strašni prizori so se odigrali na gradu Turjaku, ko so ga zasedle tolovajske tolpe. Ob času, ko so tolpe navalile na ta grad, je bilo v gradu zbranih 700 fantov in mož, ki so hrabro branili poslopje. Stirje fantje so padli v borbi, ves čas pa jih je bilo ranjenih 30 in sicer tako, da niso mogli sami hoditi ter so bili navezani na strežniško službo. Ko so se branilci gradu predali komunistom, ker niso imeli nobenega drugega izhoda več, so bili zvezani in so morali ranjence prepustiti komunistom, upajoč seveda, da se nad temi tolovajski srd ne bo znesel.

Toda usoda ranjencev, ki so padli v pesti rdečim rabljem, je bila grozovita, neravnost strašna. Komunisti so znosili vse ranjence v zgodovinsko grajsko kapelo in tu izlili nad njimi svoj srd. Pričeli so ranjence fante pobijati, toda kako! Mladi tolovaji, vmes so bili 15 letni fantiči, so jih med divjim zmerjanjem, blatenjem, pljuvanjem, pričeli prav z nasladi mučiti. Vpili so: »Nobenega ni škoda! Nekaj več mrtvih ali manj, vseeno je!« Uboge ranjence, ki se niso mogli braniti, so pričeli rezati z noži in bajoneti in jim še živim trgali pljuča in drobce iz telesa. Strašne so bile muke, ki so jih ranjenci prestali pred smrtjo. Celó starejši komunisti so se zgazali nad divjanjem svojih mladih tovarišev ter so jim svetovali, naj hitro končajo z morilskim delom, da ranjenci ne bi trpeli toliko muk, toda podivjani fantalini se za te opomine

— če so bili sploh resno mišljeni, — niti zmenili niso ter so s satansko počasnostjo nadaljevali s svojimi zverinstvi. Med tem divjanjem se je dvema ranjencema le posrečilo rešiti se z begom.

Kapela v gradu je bila ob času zasedbe nepoškodovana, kljub temu, da je top tekega kalibra porušil vzhodni del gradu in da se je trem vtihotapljenim komunistom posrečilo zanetiti streho. Toda po tem divjanju je bila vsa oškropljena s krvjo. Tabebernakelj sam je bil ves krvav. Neki politični komisar se je polastil ciborija in vzkliknil: »To je sedaj moje!«, posvečene

Športni poročevalci

Zimska sezona se pričinja

Komaj je zapadel prvi sneg, že so nekateri smučarji izlekli svoje smuči, da se čim bolj pripravijo na predstoječe borbe. V letošnji zimski bodo smučarji zopet delno prišli na svoj račun, če jim bodo le vremenske prilike naklonjene. Pred kratkim je bil že izdan načrt tekmovanja, ki vsebuje različna prvenstva. Po dveh letih bo zopet izvedeno državno prvenstvo, poleg tega pa še Gauprvenstvo, prvenstvo Gorenjske in končno prvenstvo sreza ali okrožja, ki do sedaj še nikdar ni bilo izvedeno.

V norveških disciplinah bo tekmovanje 9. januarja na okrožnem prvenstvu in 16. januarja na Gorenjskem prvenstvu, ki bo izvedeno v Kronau, medtem ko bo prvenstvo Gaua letos izvedeno 23. januarja v Lienzu. 5. in 6. februarja je državno prvenstvo, 13. februarja pa vztrajnostni tek na 30 km, oboje v Altenbergu na Saškem. V alpskih disciplinah bo tekmovanje 30. januarja in 6. februarja na prvenstvu okrožja oz. Gorenjskega, oboje v Kronau, medtem ko bo prvenstvo Gaua 20. fe-

bruarja na še nedoločenem kraju. 4. in 5. marca pa je državno prvenstvo v St. Antonu na Arlbergu. Tudi stafetni tek bo letos izveden in sicer 30. jan. štafeta 4 X 1000 v Wochelnu.

Prebivalstvo Rostova je pomorjeno

Bukarešta, 26. novembra. Rostovski metropolit Nikolaj je pribežal v Romunijo in biva v samostanu Sani. Kot pripoveduje, so boljševiki pomorili vse prebivalstvo v Rostovu. To žalostno usodo deli Rostov z mnogimi drugimi mesti, ki so zopet v boljševiških rokah. Tako je razumljivo, da je velik del prebivalstva iz sovjetskih pokrajin, katere so nemške čete zapustile, odšel z njimi.

Tudi drsalna sezona se bo v kratkem pričela. Načrt igranja je bil že izdan in se moštvam temeljito pripravljajo. Na državnem prvenstvu bo Kärnten zastopan z moštvom KACA. V različnih krajih se vršijo drsalni tečaji. Na drsalni tečaj v Pragi sta bila vpoklicana tudi alpska drsalca Medja in Turnschek.

Športni drobci

Po končanem nogometnem prvenstvu imajo vsi klubi malo odmora, ker so bili pač napor zadnjih borb veliki. Pa tudi neugoden teren je preteklo nedeljo onemogočil vsako igro. Ker pa se vremenske razmere zopet izboljšujejo, je verjetno, da bo to nedeljo prišlo zopet do nekaterih prijateljskih srečanj. Aglini Aßlingerji imajo za to nedeljo povabljeno moštvo Reichsbahna iz Knittelfelda, ki je zelo močno moštvo in je VSV zgubil pred nedavnim z njimi 6:2. Za naslednjo nedeljo pa je na programu v Aßlingu zanimivo srečanje med Wiener-skim Reichsbahnom in domačimi, s predpostavko, da bo igrišče ugodno za igranje.

V Bratislavi na Slovaškem je bilo preteklo nedeljo zanimivo medmestno srečanje v nogometu med Wienom in Bratislavo. Po dvakratnem vodstvu Wienerjev so končno po zaslugi sodnika zmagali domači z rezultatom 5:4.

V nogometnem prvenstvu Wiena je na prvem mestu FAC, sledi mu WAC, Austria, Vienna itd.

Bratislavski reprezentanca namiznega tenisa, katere vodja in trener je bivši jugoslovanski prvak Slovenec Max Marinko, je na svoji turneji po Norveški in Švedski med potjo odigrala dvoboje z reprezentanco Berlina, katero so porazili s 6:0.

Aßlingi igralci namiznega tenisa so bili povabljeni za to nedeljo na medmestno srečanje z Münchnom.

Ječe, mlačneže in udobneže. S prepričevalnim zanosom in kategorično zahtevo je Kreisleiter pozval vse navzoče, naj zastavijo vse sile za narod in Reich in Führerja.

Alch. (Junaška smrt.) Na vzhodnem bojišču je umrl junaške smrti strelec Rochus Kosmatin iz Rothenbüla. Vseposvdo je bil priljubljen tovariš. Njegovo poštvovalnost je njegov Kompanieführer pohvalno podčrtal.

Iz vseh krajev sveta

mokratske mladine v Lucernu zaradi komunističnih spietk, ki jih je vodil nek emigrant, in zaradi revolucionarnega delovanja.

Bivši guverner Minnesote Harold Stasse, ki se je trenutno nahajal na Siciliji, je bil po republikanskem državnem komiteju soglasno izvoljen za republikanskega kandidata pri volitvah predsednika.

Nek pariški kazenski senat se je te dni bavil z originalnim deliktom. Obsodil je neko ženo, ki se je znala v piclem številu let trikrat poročiti in se »brez lastne krivde« ločiti. Preživnine, ki jih je na tak način prejela, je potrošila s svojim ljubimcem.

Glede izredno visokega števila kazenskih postopkov zaradi bigamije je izjavil, kakor pravi »Daily Express«, sodnik Adkinson: »Angleški narod nima več pojma o svetosti zakona. Poroko smatrajo že za razvedrilo in pozabijo, da smatra država dvoženstvo za težak zločin, ki se kaznuje z ječo sedmih let.«

V bližini mesta Sonderburg so nekega krovca, ko je popravljal streho, napadli sršeni, ki so imeli svoje gnezdo v strehi hiše, ter ga s piki težko poškodovali. Gnezdo bojovnih žuželk so potem zaplinali, pri čemer so bili vsi sršeni ubiti.

Astronomi so izračunali, da pade iz vsemirja na zemljo letno 146 milijard zvezdnih utrinjav, ki bi skupaj izpolnili prostor 148 kubičnih metrov velik. Zaradi tega postaja zemlja vsako leto za približno 70.000 kg težja. Izračunali so, da bi se na ta način premer zemlje vsako leto za 6 metrov zvečal in da bi zemlja, če so ji še usojeni mnogi milijoni let živ-

Rodbinska kronika iz Gorenjske

Kreis Krainburg

Krainburg. Rojstva: Franz Sajowitz, Frelthof; Johann Martinjak, Frelthof; Peter Swolschak, Krainburg-Falkendorf. — Umrla je Maria Kern, rojena Delbak, Krainburg.

Laak a. d. Zaler. V mesecu oktobru 1943. so bili rojeni: Peter Polanetz, Laak; Erika Zof, Oberfeichting; Maria Skopetz, Smolnik, Anna Dollner, Burgstall; Margarethe Martelak, Ermern; Daniela Hafner, Mitterfeichting; Franziska Bokal, Sminz; Vida Dolenz, Schwarzenberg; Theodor Bertschitsch, Oberfeichting; Vladimir Ganter, Laak, Brückengasse; Franz Jamnik, Kreuzberg; Franz Marian Oblak, Burgstall; Ursula Tominz, St. Oswald; Franziska Plestenlak, Mitterfeichting; Johann Woltschitsch, Ratendorf; Johanna Hribernik, Heiligengeist; Rudolf Dolner, Zauchen; Josef Jenko, Godeschitz; Martin Habian, Gaberk; Maria Stanonik, Bressnitz; Maria Theresia Kotzianschitsch, Laak a. d. Z.; Thomas Prewodnik, Wrodech; August Wabnik, Laak, Pölanderstraße; Ludwig Mersliker, Schwarzenberg; Herman Guardianschitsch, Oberdorf; Maria Magdalena Krishner, Oberfeichting; Franziska Burlek, Schwarzenberg; Maria Bertonzel, Ermern; Josef Kerschischnik, St. Oswald; Stanislaus Franz Holker, Burgstall; Andreas Kummer, Sminz. — Umrla so: Mathäus Bernik, Werloch; Franziska Tautscher, St. Florian; Johann Triller, Althof; Maria Schink, Bressnitz; Maria Stare, Mitterfeichting; Franz Triller, Laak; Johann Stieglitz, Westert; Magdalena Szelagyi, Althof; Johanna Dolner, Laak; Karoline Jelschitsch, Ermern; Johann Erbeschnik, Stanische.

Sprememba obroka jedilnega krompirja

Z veljavnostjo dne 15. 11. 1943. je bil določen nov obrok jedilnega krompirja. Ta znaša odslej za normalnega potrošnika tedensko 2,5 kg.

Z ozirom na obrok normalnega potrošnika je prav tako z veljavnostjo istega dne na novo določena najvišja poraba potrošnikov na veliko.

Vsi potrošniki morajo prilagoditi uporabo krompirja novo določenim obrokom. V kolikor niso spravili normalni potrošniki krompirja v kleteh, marveč ga na podlagi izkaza za krompir prejemajo tekoče, bo izdan na poedine odrezke zgoraj navedeni tedenski obrok. Prav tako bodo odmerjene tekoče dodelitve potrošnikom na veliko.

Normalni potrošniki, ki so na podlagi nakaznice za vketenje v 56. do 58. in v 59. do 61. dodelitveni periodi vketili 100 kg jedilnega krompirja, morajo s tem prebiti 9 dodelitvenih period, to je do 23. julija 1944. V kolikor se je vketilo samo na nakaznico za vketenje, mora zadostovati vketena množina za dobo 4½ dodelitvenih period.

Tudi potrošniki na veliko, ki so njih zimsko zalogo že vketili, morajo na podlagi na novo določene potrošnje prebiti s to zalogo temu odgovarjajočo daljšo dobo. V kolikor so sedaj na podlagi novega potrošnega stavka čez 23. julij 1944. preskrbljeni, se pridružuje oddaja preostanka krompirja.

Bolj kot kdaj prej je v interesu vseh potrošnikov, da primerno vskladišijo svojo zalogo krompirja in z njim vso zimo skrbno ravnaajo, da se ne pokvari. Krompir mora biti stalno pregledan in prebran, pri čemer se mora pokvarjen in nagnit krompir takoj odstraniti. Če se jedilni krompir v kleti potrošnika pokvari, gre to izrecno na račun potrošnika, ker se ga ne bo moglo nadomestiti.

S tem novim obrokom potrošniki ne bodo oškodovani. V izravnavo jim bodo dodeljena druga živila, posebno žitni pridelki. O tem bo mo v kratkem izčrpno poročali.

Rate gospodarske novice

Iz poročila britanskega ministra za kurivo, ki ga je podal v četrtek, je razvidno, da je bil izklop premoga v letu 1943. dosežal za 200.000 ton nižji kot v istem času leta 1942.

Angleško ministrstvo za kurivo je zapretilo, kakor poroča »Daily Mail«, zasebnim gospodinjstvom z drastičnimi ukrepi, da omeje potrošnjo plina in elektrike.

UNRRA je sklenila, da določi prispevek priključenih malih držav na en odstotek narodnega dohodka. To Rooseveltovo podjetje ne namerava torej samo gospodarskega zaslužnjaka malih držav po severnoamerikanskem kapitalu, ampak tudi njih popolno oplenjenje. V resnici »sijajen trgovski posel«, kakor je stalo te dni v listu »New York Times«.

Razpis četrtga vojnega posojila v višini 14 milijard dolarjev, tretji v teku desetih tednov, je bil v ponedeljek uradno razglašen v Washingtonu.

V Angliji kriza gumlja še ni minula, nasprotno, pričakovati je, da se bo zaloga surovega gumlja proti koncu tega leta skrčila na minimum. Je izjavil poročevalec za gumi v britanskem ministrstvu za oskrbo, polkovnik Brown.

Severnoameriški založnik časopisov Frank Canett je izjavil pri nekem obisku v Londonu, da se po sklepu miru svet nikakor ne sme zanašati na severnoameriško pomoč. Če sedaj nedostaja mnogih živil in predvidoma bo položaj v USA postal še resnejši.

Ijenja, vsled neznatnega kozmičnega prahu polagoma znatno spremenila obliko.

Zalovalkam, katere so doslej sledile po mohamedanskem obredu krsti na pogrebih, je bilo v Aleksandriji na podlagi peke odredbe prepovedano izvrševanje njih obriti. »Poklicno tuljenje, kot je to v odredbi označeno, je odstranjeno z utemeljitvijo, da kvari lice ceste na najnepriljubnejši način. Duhovniki v mošejah so bili pozvani, da naj prepričajo vernike o tem, da se je ta mohamedanski obred izmislil v grdo navado.

Aus dem Kreise Radmannsdorf

Radmannsdorf. (Najstarejši Parteilgenose Ortsgruppe je obhajal zlatoto poroko.) Kot smo že na kratko poročali, sta obhajala nedavno Pg. Josef Krommer, uradnik državne železnice v p. in njegova žena Luise roj. Ingritsch zdrava in čvrsta zlato poroko. Ortsgruppe Radmannsdorf se je spominjala tega praznovanja svojega najstarejšega člana stranke v praznični uri. V uvodu je pozdravil slavljence in njihove domače Pg. Frank v imenu Ortsgruppe zastopajoči zaradi boleznih odsotnega župana mesta. Nato je govoril Kreisleiter dr. Hochsteiner, po kratkem orisu življenjske poti slavljencev, v srce segajoče besede. Pg. Krommer, rodom iz Wiena, je ostal svojememu nemstvu vsa desetletja zvest in je v pravem pomenu besede pripravljaj pot nacional-socialistični misli. Govor je sklenil dr. Hochsteiner s prisrčnimi čestitkami stranke. Slovesnost te ure so dvignile podane pesmi in petje. Zastopniki vseh oblasti in službenih mest, Parteigenossen in uslužbenstvo iz Kreisstadt Radmannsdorf so prisostvovali slavlju.

Veldes. (Varieté.) Nedavno je nudila prireditelj NSG »Kraft durch Freude« prebivalstvu Veldesa priliko, spoznati prvovrstne umetnike nekega varietéja. Posebno pozornost so vzbudila prvovrstna artistična izvajanja v vojni poškodovanega umetnika.

ABling. (Glasbeni večer.) V okviru prireditelj KdF zadnjih dni je bil prirejen v

Priprava peska in vode

Proti povzročitvi škode naj bo vedno pripravljeno dovoljno peska in vode. Na podstrešju ali pred vrati podstrešja se mora nahajati večja količina peska in vode. Ravno tako morajo biti pripravljene v vsakem prostoru 3 vreče peska po 50 kg. Tudi na vsakem stopnišču v nadstropjih naj bo pripravljena zadostna količina vode in peska. Vsaka posoda vode, katere se momentano ne rabi, naj bo napolnjena z vodo. To velja zlasti za nočni čas.

veliki dvorani strankinega doma glasbeni večer, ki je bil za prijatelje umetnosti v tem kraju pravo doživetje. Richard Schulze, katerega je spremljal na klavirju Johann Nidetzki, je predvajal dela za violončelo in violino mojstrsko in v dovršeni obliki, med njimi dela Händelna, Mozarta, Chopina in Sarasate. Vse točke bogatega sporeda so poslušalci navdušeno pozdravili. Posebno je ugajal Boccherinijev violončelo-solo, Mozartov violin-solo v treh stavkih, istotako nesmrtni Chopinov »Nocturno«. Umetnika v skromni vojaški obleki sta z dovršenim znanjem igrala malemu, toda zelo hvaležnemu krogu poslušalcev, ki je vedno znova zahteval dodatkov.

ABling. (Apel železničarjev.) Nedavno je sklicala Deutsche Reichsbahn svoje uslužbence k apelu v Schulungslager, na katerem je govoril Pg. dr. Zechmann. V svojem govoru je očrtal storitve nemške državne železnice v tej vojni in podal smernice za nadaljnje delo. Poudaril je, da rešitev vprašanja o prevozu v veliki meri sodi čisto v vojni, in to vprašanje je bilo pri nas na sijajen način rešeno. Tudi je nemško ljudstvo dokazalo, da ne bo izgubilo živcev, če najdi tudi poročnik pre-

rokuje in upa na polom Nemčije kot v letu 1918. Zadnja četrta ure v tej borbi je naša in zato se bodo tudi nemški železničarji z vsemi močmi borili. Med apalom je izročil Pg. dr. Zechmann, po nalogu Gauleiterja, štirim uslužbencem po Führerju podeljena odlikovanja. Nadaljnji uslužbenici so bili v priznanje svojega odličnega službenega delovanja izven vrstnega reda povišani.

Ratschach. Matten. (Smrt znanega pisatelja.) Tukaj je umrl v starosti 92 let zgodovinar in pisatelj duhovni svetnik Josef Lautschar.

Kreis Krainburg

Krainburg. (Lep uspeh streliške tekme v korist WHW.) Oba dneva 3. državne cestne zbirke so priredili možje SA in 44 v poštni dvorani veliko strelsko tekmo v korist WHW. S tovariškim sodelovanjem obeh moštev in ob številni udeležbi prebivalstva je bil dosežen lep čist dobiček v korist vojne zimske pomoči, kakor tudi zelo dobri uspehi strelcev.

Kreis Stein

Domschale. (Glavni apel NSDAP.) V nedeljo se je vršil v kinski dvorani glavni apel NSDAP. Kreisleiter Pilz je govoril prepričevalno in razgibajoče strastno o usodnem boju nemškega naroda. V velikih potezah je orisal fronte duševnega boja in z ostro, žgočo ironijo bical slabiče, prenapeteže, ob strani sto-

Podtalen centralni kolodvor grada v Sevillji. Načrt je že odobrilo ministrstvo za javna dela. Kolodvor bo v bližini mesta združil železniške progo Madrid-Sevilla, Sevilla-Lo Huelva in Sevilla-Cadiz. Ker so bile vse španske zasebne žeeznice pred nekaj časa prevedene v državno družbo, olajša to bistveno izgradnjo španskih železnice.

Nič ne more znižati spoznanja, da se Nemci bojujejo na vseh frontah čim najbolj žilavo, piše »Daily Worker«. V Italiji in na otokih Dekaneza občutijo anglo-ameriške čete sovražnikovo trdovratnost in njegovo vojaško spretnost.

Tačas se opaža takšno veselje do ženitve oz. možitve na Norveškem, da stanovski uradi komaj obvladajo naval. Zato so nameravali spreminiti zakon glede sklepanja porok tako, da bi se poroka lahko vršila tudi pred osebo, ki bi jo pooblastil stanovski urad. Pravosodni departma je pa zoper to ugovorjal, da taka sprememba iz načelnih razlogov ni mogoča.

Duce je sklenil, da poleg zbora fašistične oboževne milice ustanovi tudi še zbor jurisnih čet črnosrajčnikov, ki bo ravno tako kot republikanska milica sprejeta v vojsko.

Izvoz iz 20 iberio-ameriških držav v Zedinjene države prekaša od januarja do septembra 1943. za okrog 370 milijonov dolarjev uvoz v iberio-ameriške države. V istem razdobju lanskega leta je bil izvoz Zedinjenih držav za okrog 220 milijonov večji, torej izkoriščanje Ibero-Amerike po Zedinjenih državah še ni tako napredovalo.

Švicarski zvezni svet je sklenil, da uvede sodno postopanje zoper pripadnike socialde-

Tako se je končala Jugoslavija

Spisal Danilo Gregorić Copyright 1943 by Wilhelm Goldmann Verlag in Leipzig 49

Odgovornim se je samo lahko očitalo, da niso bili dovolj močni in energični, da bi z uspehom nastopili proti tej od zunaj povzročeni propagandi. Tukaj je pa bil vpliv prostozidarjev, ki so sedeli v vladi, odločilen za jugoslovansko notranjo politiko. Od notranjega ministra Milhalžića do Konstantinovića je bilo že vse na delu, da prepreči energične ukrepe. Posebno usoden je bil v vsej tej situaciji pomen Konstantinovića, ki se je pokazal tudi še pozneje do zloma države. On je bil zli duh jugoslovanske politike s svojim vplivom in s svojo izredno spretno igro med Cvetkovićem in Mačkom, med Hrvati in Srbi, med dvorom in vlado.

Prepad med Berlinom in Belgradom se je vedno bolj občutil. Prizadeval sem si, da bi vplival na položaj v smislu svojega pojmovanja, toda v vseh teh mesecih med julijem in novembrom nisem mogel zabeležiti nobenega vidnega uspeha, razen tega, da se je takrat pričela velika kampanja prostozidarjev.

Zlasti je nastala potreba hitrih ukrepov takrat, ko so nemške čete vkorakale v Romunijo in je na tak način postalo očitno, da razširja Nemčija svoj politični interes sedaj v smeri proti Jugovzhodu, kajti treba je bilo spraviti zopet v red že zelo ohlajene odnose, ki so se približevali skoraj kritičnemu položaju.

Dne 2. novembra sem imel zopet dolg razgovor s pl. Heerenom. Poudaril je, da so nemški interesi usmerjeni na to, da se ohrani mir na Jugovzhodu. To ozemlje je največje važnosti za Nemčijo. Zato v Berlinu ne nameravajo, da bi z ukrepi ali dejanji od zunaj zanesli nemir v ta prostor. V tej zvezi je poslanik zavrnil stalno ponavljajoče se trditve inozemske propagande, da bi se bile zbirale čete ob jugoslovanskih mejah.

Pogovor se je nato zasukal na druge vidike. Iz poslanikovih besed mi je postalo nedvomno jasno, da je tvoril v tem trenutku boj proti Angliji, boj na življenje in smrt, temelj politike nemškega Reicha in da je vse drugo bilo podrejeno temu velikemu odločilnemu boju. Popolnoma sem razumel, če mi je pl. Heeren rekel, da bi nastopila sprememba nemškega stališča napram Jugoslaviji odnosno napram vprašanju Jugovzhoda samo takrat, če bi se lahko pričakovalo od teh strani angleški napad bodisi posredno ali neposredno. Takrat, če bi se zgodilo kaj takega, bi storili vse potrebno, da bi prekrili tak britanski napad, ali bolje, da bi Nemčija prehitela tak napad. Razumel sem ravno tako, da se potem Nemčija ne bi plašila nobenega ukrepa, če bi šlo za to, da odvrne ali prepreči britansko poseganje v tuje pravice.

Zopet je nanesel razgovor na aktualno jugoslovansko politiko. Ni mogoče razumeti, je menil poslanik, da se Jugoslavija očitno še vedno boji zavzeti Nemčiji prijazno politično linijo, da pač ne bi prišla v konflikt z zmagalet v primeru domnevane britanske zmagi, ki še vedno straši v glavah nekaterih merodajnih oseb v Belgradu, in da ne bi imela potem sitnosti. Rekel je, da je pač jasno, da bi se tudi v primeru popolnoma nemogoče britanske zmagi odločalo o usodi Jugoslavije zgolj raz vidikov čisto britanskih interesov brez ozira na stališče, ki ga je država zavzela v teku vojne.

Popolnoma sva soglašala v tem, da je za Jugoslavijo najboljša, če uredi svoje odnose do Osi, in predvsem do Berlina. Cim ožja je zveza, tem večji so upi, da se ohrani neokrnjen teritorij države. Pl. Heeren je še enkrat poudaril, da Nemčija nima nobenih želj glede jugoslovanskega ozemlja. Pač pa so znane želje malih sosedov Jugoslavije. Pri razmerju evropskih sil je jasno, da more samo Os preprečiti realizacijo takih želj.

Načel sem vprašanje kompenzacij, ki bi jih Jugoslavija mogoče dobila, če bi iz svoje nevtralnosti očitno prešla v nemški tabor.

»Za nas je največje važnosti, da se zagigura podaljšanje gospodarsko-politične osi Donava-Morava-Vardar do Soluna za jugoslovanski gospodarski promet. Pl. Heeren je rekel, da ne ve, kaj misli Berlin o tem. Toda Grčija se nahaja sedaj v vojni z enim izmed sobojevnikov Osi. Kako se bo ta vojna končala, je seveda jasno, in si lahko prestavlja, da bi pod določenimi pogoji moglo tvoriti bazo za diskusijo izhod Jugoslavije do Egejskega morja.

Za mene in za skupino mojih ožjih političnih prijateljev je bilo docela jasno, da sploh ni moglo biti govora o kakšnem vojaškem porazu Nemčije v tej vojni. Da bi se Nemčija zrušila, bi moral povzročiti le notranji zlom. Takrat pa ne bi mogel slediti nacionalsocializmu kak vojaško-demokratski režim, ampak le popolna anarhija, superboljševizem. Takrat pa ne bi mogel nihče preprečiti, da ne bi zajela ta anarhija vse Evrope in seveda tudi Jugoslavijo. Zato sta bili za jugoslovansko politiko po našem trdnem prepričanju možni samo dve alternativni: ali nemška zmagi — ali evropski boljševizem. Za eno izmed teh alternativ se je morala jugoslovanska zunanja politika odločiti.

Seveda pa je morala Jugoslavija tudi poskušati, da se v takem položaju, ki jo je nujno

Nemčija zahteva jasne odnose

»Ni mi povsem jasno, kaj prav za prav hočejo ljudje, ki v Berlinu odločajo o Jugoslaviji. Tukaj si prizadevamo v vsakem oziru, da bi ustregli posameznim nemškim željam v kolikor nam je to le količkar mogoče. Vedno znova pa poudarjajo, da z nami niso zadovoljni. Nimamo pravega stika več z Berlinom!«

»Nemčija je menja, vsaj kolikor sem jaz ugotovil, da ne delamo iskrene politike, sem odvrnil. »V kolikor lahko stvar presojam od tukaj, ne zadenejo posamezne gospodarske in druge koncesije, ki jih dajemo Nemčiji, najvažnejšega, centralnega vprašanja, onega vprašanja, ki se vedno znova pojavlja — načelnega, splošnega stališča Jugoslavije.«

»Naše načelno stališče je vendar znano, je odgovoril Cincar-Marković. »In ne razumem, kaj Berlin prav za prav hoče. Na to se Berlin lahko zanaša, da mu mi ne bomo pripravili nobenega presenečenja z lastnimi pustolovščinami ali s kakšnim nepričakovanim preokretom. Vsekakor je važno, da se ugotovi, kaj tam mislijo.«

In tako sem prišel v novembru 1940. leta v Berlin z misijo, naj govorim s čim več ljudmi iz merodajnih političnih krogov in sicer s tistimi, ki lahko govorijo o smernicah in ciljih nemške politike z avtoriteto in stvarnim znanjem. Hkrati sem moral tudi ugotoviti, kaj misli Berlin o naših željah glede Soluna.

Berlin je bil tiste dni zainteresiran zlasti glede dveh vprašanj: na eni strani so intenzivno delali na sporazumu z Vichyjem in bile so najboljše nade, da se bo sklenil z vlado maršala Pétaina dogovor, ki bi mogel spraviti Francijo v tabor evropske obnove. Na drugi strani so pričakovali tudi obisk predsednika sveta ljudskih komisarjev UdSSR, Molotova; ob tej priliki so nameravali razpravljati o vsem kompleksu nemško-ruskih odnosov. Zato ta trenutek ni bil ravno ugoden za razgovore o vprašanjih Jugoslavije. Vsekakor je pa bil Jugovzhod za Nemčijo tudi v tem hipu važen z ozirom na italijansko-grški spopad in z ozirom na možnost, da bi mogel ta konflikt dobiti večji pomen, če bi eventualno

približeval Nemčiji, tudi v nekem oziru okoristi. Ta korist se je glasila: Solun.

Takoj po razgovoru s Heerenom, ki je tukaj opisan, sem poiskal Cvetkovića in ga našel ravno na belgrajskem letališču, ko je nameraval odleteti. Sporočil sem mu v kratkih besedah besedilo razgovora.

Cvetković je preudarjal. Videlo se mu je, da hitro misli in da so se naglo vrstili njegovi zaključki.

»Za Solun pristopimo tudi javno k protibritanskemu bloku,« je rekel končno Cvetković, »to lahko sporočite Heerenu kot moje mnenje.«

»V nekaj dneh se nameravam peljati v Berlin, ker so me prijatelji povabili tja. Pri tej priliki bi mogel izvršiti tudi malo anketo, seveda čisto neslužbeno, da ugotovim, kaj mislijo o tem.«

Cvetković je naglo odgovoril:

»Zelo dobro! Odpotujte čim prej mogoče! In to, kar sem vam povedal glede Soluna in glede zavzetja našega stališča, lahko sporočite vsem tudi tam. Pripravljeni smo, zboljšati naše odnose do Nemčije v vsakem oziru in odkrito pristopiti k nemškemu političnemu bloku v Evropi. Polzevedujte za miselnost in stališče Berlina glede teh vprašanj in povejte tistim, s katerimi boste govorili, vse, kar veste.«

Neposredno pred svojim odhodom sem obiskal tudi še zunanjega ministra Cincar-Markovića, da mu sporočim svoje potovanje in da dobim tudi od njega navodila, ki bi mi jih imel dati.

Cincar-Marković me je zamišljeno pogledal med svojimi debelimi vekami. Končno je naglavljal glavo s svetlo, gladko ročesanimi lasmi nazaj in rekel počasi:

posegli Britanci vmes. Zato je bil problem ureditve odnosov med Nemčijo in državami Jugovzhoda, kakor tudi problem meddržavnih odnosov na Jugovzhodu samem kot eden izmed kompleksov, ki jih kljub vprašanju, ki so stala v ospredju, ni kazalo puščati vnevar. Malo časa prej je bil zlom Romunije, je bilo razsodilo, ki je na novo uredilo romunsko-ogrsko odnose in malo prej so bili vsi tisti dogodki, ki so v temeljih pregrebali Romunijo in njeno politiko. Na Balkanu je divjala vojna med Grčijo in Italijo na albanski zemlji. Anglija si je prizadevala z vsemi sredstvi, da pridobi Turčijo za to, da bi prešla iz svojega platoničnega prijateljstva do Angležev v očitno sovražno stališče proti Nemčiji. Tudi za Bulgarijo se je bila diplomatska vojna. Sovjetska Rusija se je pojavila s svojimi željami nasproti Bolgariji in morskim očinam. Propaganda Moskve so v raznih balkanskih državah vedno bolj občutili. In tako je bil prav za prav v tisti dobi, ko je bil na Balkanu na zunanji polni mir, ta del Evrope središčne važnosti in pomembnosti, začasno podtalnih obračunavanj. Vsekakor so morali pričakovati, da bo zne-nada eksplozivna pojasnitev rešila vedno večajočo se zapletljaj.

Eden izmed mož, ki so se s posebnim zanimanjem in z mnogim stvarnim znanjem bavili z vprašanji evropskega Jugovzhoda, je bil dr. Paul Schmidt, ki je z veliko energijo in stvarnim nagonom, politično spretnostjo in obsežnim znanjem vodil oddelke tiska v Wilhelmstraßi. Bil sem že od prej znan z njim in s posredovanjem obojestranskih znancev sem tudi takrat stopil v stik z njim, ko sem hotel napraviti v Berlinu svojo anketo. On mi je omogočil, da sem se sestal z velikim številom odličnih zastopnikov političnega življenja in tiska. Sam pa se je v najmočnejši meri zavzel za to, da spravi vprašanja nemško-jugoslovanskih odnosov čez mrtvo točko.

V klubu inozemskega tiska v Fasanenstraßi sem takrat prebil veliko ur v zanimljivih in jedrnatih razgovorih, iz katerih se je v meni izkristaliziralo vedno jasnejše razumevanje za

nagibe in cilje nemške politike na Balkanu. Zlasti mi je postalo popolnoma jasno, kaj pomenijo nemški nameni za Jugoslavijo.

Dr. Schmidt in jaz sva sedela nekega večera v globokih usnjatih stoli ob kamnu. Razgovor se je vrtel okrog problema, kako se naj organizira mir na Jugovzhodu.

»V Jugoslaviji so mnenja,« sem rekel, »da so Nemčiji v političnem in gospodarskem oziru prišli daleč naproti. Nemškemu vdoru v gospodarstvo se v Jugoslaviji ne stavi nobene zapreke. Nasprotno, v mnogih vprašanjih pridejo jugoslovanski uradni činitelji nemškim željam v vsakem oziru nasproti, ker so mnenja, da je čim intimnejše sodelovanje z Berlinom za Jugoslavijo gospodarsko največje koristi. Jugoslovanski politiki so se vendar, ko je bilo to važno, desinteresirali glede usode Male antante. Jugoslavija si prizadeva s svojo aktivnostjo oslabil britanski vpliv na Balkan, ki se razširja preko Turčije. Vendar pa Berlin z našim stališčem ni zadovoljen. Konkretnega pa Berlin od Jugoslavije doslej ni ničesar zahteval.«

Dr. Schmidt se je sklonil naprej in se lahko nasmehljaj:

»Nimamo občutka in prepričanja, da bi Jugoslavija bila z nami. Ne dvomimo v to, da bo prišla našim željam nasproti v malih primerih dnevne politike, toda splošno temeljno stališče Jugoslavije je ostalo nam nasproti rezervirano. Ne samo to. Opazamo, da delujejo v Jugoslaviji neovirano sile, ki so brezpogojno sovražne tesnejšemu sodelovanju med Nemčijo in Jugoslavijo. Te sile poskušajo stalno motiti normalni razvoj nemško-jugoslovanskih odnosov in ustvariti hudo kri med obema narodoma. Politika Belgrada pa ne kaže niti najmanjše tendence, da bi se ustallia in tako preprečila delovanje teh sil.«

»Od nemške strani se niso obrnili na Jugoslavijo z nobeno iniciativo večjega sloga. Mi v Belgradu vemo natančno, da nekaj ni v redu, in zato hočemo tudi razčistiti določena vprašanja.«

»Vemo, da je v Jugoslaviji veliko pristašev misli sporazuma med Berlinom in Belgradom. Znano nam je tudi, da bi ti ljudje radi spreminili dosedanje precej hladne odnose v intimitnejšo zvezo. Vprašanje je le, če bo vlada, ki je v svojih najvažnejših delih dozvedno na tem stališču, lahko izvršila tako politiko. Končno nastane tudi vprašanje, ali bo princ Pavel soglašal s tem. Zdi se nam, kot da bi se začasno precej odvrčal od topoglednih političnih uvaževanj. Če bi moglo priti sedaj do ureditve odnosov med Nemčijo in Jugoslavijo in če bi se Nemčija prepričala, da lahko računa na sodelovanje Jugoslavije — in sicer ne samo formalno, ampak tudi dejansko, pošteno, — bi Jugoslavija lahko imela izredno važen pomen. Gre sedaj za organizacijo Jugovzhoda. To vprašanje se bo končno pojavilo na dnevnem redu.«

To je torej bila tista točka, o kateri sem ravno hotel govoriti. Meni je bilo popolnoma jasno, da je bil položaj Jugoslavije zelo težak, da si bil trenutno mir na Jugovzhodu, izmed šest sosedov so imeli najmanj štirje jasno in javno izrečene želje glede jugoslovanskega teritorija. In ti štirje sosedje so si bili edini med sabo in so se nahajali v istem političnem taboru. Na jugu, v Grčiji, je divjala vojna, ki je pomenila za Jugoslavijo samo element nevarnosti, in edino Nemčija ni imela nobenih namenov glede jugoslovanskega ozemlja in je bila zainteresirana na tem, da se ohrani Jugoslavija. Iz besed dra. Schmidta sem lahko posnel, da lahko nastopijo v bodoči periodi — mogoče že v nekaj tednih — na Balkanu dogodki največje važnosti in pomena. Če Jugoslavija čaka na te dogodke v svojem sedanjem nepojasnjenem stališču, se mora batl zase najhujših posledic.

(Dalje prihodnjik.)

Dr. F. J. Lukas

Ausschneiden! Aufbewahren!

Deutsch methodisch und praktisch

230. STUNDE.

Vom Garten. — O vrtu.

1. Vor dem Hause ist ein Ziergarten, hinter dem Hause ein Gemüsegarten, an dem sich ein Obstgarten anschließt. — Pred hišo je lepota (cvetlični) vrt, zadaj za hišo vrt za zelenjavo, katerega se drži sadni vrt (sadovnjak).
2. In den großen Städten gibt es botanische Gärten und Tiergärten. — V velikih mestih imajo rastlinoznanske (botanične) vrtove in zverinjake.
3. Sehr viele Familien haben einen Schrebergarten. — Zelo mnoge rodbine imajo Schreberjeve vrtove.

Arbeiten im Garten. — Dela na vrtu.

1. Im Frühjahr und im Herbst muß umgegraben werden. — Spomladi in jeseni je treba prekopati.
2. Der Gärtner muß: — Vrtnar mora: säen — sejati pflanzen — saditi jäten — pletiti gießen — zalivati, škropiti düngen — gnojiti das Mistbeet zudecken — pokriti gnojne grede Bäume versetzen — presaditi drevesa dörre Äste abschneiden — odrezati suhe veje Obstbäume veredeln — požihtniti sadno drevje

das Obst pflücken — obirati sadje die Erde auflockern — zrahljati zemljo.

3. Die Blumen: wachsen — Cvetice: rastejo blühen — cvetejo verblühen — odcvetejo duften — dišijo verwelken — ovonejo

4. Bekannte Blumen: — (Po)znane cvetice:

- die Rose — roža
- die Narzisse — narcisa, ključalnica
- die Lilie — lilija
- das Veilchen — vijolica
- die Tulpe — tulipan
- die Nelke — nagelj, klinček
- das Maiglöckchen — šmarnica
- die Schlüsselblume — trobentica, jegljič
- das Vergißmeinnicht — spominčica, po-tončnica
- die Hyazinthe — hijacinta
- die Aster — astra

5. Im Gemüsegarten gibt es: — V vrtu za zelenjavo imamo:

- Gemüse — zelenjad
- Rüben — repo
- Möhren — korenje
- Kraut — zelje
- Kohl — ohrovt
- Blumenkohl (Karfiol) — cvetačo, (kar-fijolo)

- Sellerie — zeleno
- Gurken — kumare
- Spinat — špinačo
- Bohnen — bob, fižol
- Zwiebel — čebulo
- Petersil — peteršilj
- Erbesen — grah
- Retlich — redkev
- Tomaten — paradižnike
- Salat — solato
- Knoblauch — česen
- Spargel — beluš

Verschiedenes: — Razno:

1. Schädlinge (Engerlinge, Larven, Baumläuse, Insekten) müssen vertilgt werden. — Škodljivce (ogrci, ličinke, drevesne ušice, žuželke) je treba uničiti.
2. Die Bäume werden im Frühjahr veredelt. — Drevesa spomladi požihtnimo.
3. Maikäfer und Raupen fressen die Blätter. — Hrošči in gosenice žro liste.
4. Das Unkraut muß ausgerissen werden, denn es nimmt den anderen Pflanzen die Nahrung. — Plevel je treba iztrgati, ker vzame hrano drugim rastlinam.
5. Wer säet soll auch ernten! — Kdor ne seje, ne žanje.

Man sagt: — Pravimo:

1. Der Apfel fällt nicht weit vom Stamm. — Jabolko ne pade daleč od (debla) drevesa.
2. Mit dem ist nicht gut Kirschen essen. — S tem se ni dobro pripraviti.
3. Das Bäumchen biegt sich, doch der

Baum nicht mehr. — Drevesce se krivi, drevo ne več.

4. Verbotene Früchte schmecken am besten. — Prepovedan sad gre najbolje v slast.
5. Wenn der Apfel reif ist, fällt er vom Baum. — Zrelo jabolko pade raz drevesa.
6. Er muß in den sauern Apfel beißen. — Mora ugrizniti v kisló jabolko.

So svetu

Kadar se v sedanjih jesenskih dnevih dviga megla iz amsterdamskih prekopov, je tema v ulicah Amsterdamu skoraj nepredirna. Te dni je stal na postajališču cestne železnice nek natakari, utrujen po težkem delu, zmrzujoč v temi. V misli zatopljen, opazi nenadoma, da je dvignila nevidna roka klobuk z njegove glave. Najsi je izprva mislil na megleno prikazen, je kmalu opazil, da je bil to resničen, prav živ tat. Kljub takojšnjemu zasledovanju ga je kmalu poizla tema in ni ga bilo več mogoče izslediti.

Med francoske industrije, katerim grozi zaradi pomanjkanja surovin ustavitve obratovanja, spada tudi slovita industrija rokavio v Grenoblu. Proizvodi te tovarne so se popreje izvažali v vse evropske in tudi prekomorske države. Po nekem določenem, v laboratoriju preskušanem postopku, ji je sedaj uspelo tako ustrojiti zajeto kožo, da bo uporabna tudi za izdelavo rokavic. Rokavice iz zajetega usnja so baje zelo pripravne za športne kot tudi elegantne rokavice. Za zimo se bodo iz tega usnja izdelovale tudi podložene rokavice.

Diagom. Optiker C. KRONFUSS
Klagenfurt, Bahnhofstraße 15
Bis auf weiteres jeden Vormittag geschlossen

AMTLICHE BEKANNTMACHUNGEN

Änderung der Speisekartoffelration

Das Landesernährungsamt Kärnten gibt für den Reichsgau Kärnten und als Referat Ernährung und Landwirtschaft des GZ. für die besetzten Gebiete Kärntens und Krains bekannt: Mit Wirkung vom 15. November 1943 wurde die Ration an Speisekartoffeln neu festgesetzt. Diese beträgt von diesem Tag an für die Normalverbraucher 2,5 kg wöchentlich.

Die Inhaber des Kartoffelbezugsausweises, die auf Grund der Einkellerungsscheine für die 56. bis 58. Zuteilungsperiode, das ist vom 15. Nov. 1943 bis 6. Februar 1944, und für die 59. bis 61. Zuteilungsperiode, d. h. vom 7. Februar bis 30. April 1944, insgesamt 100 kg Speisekartoffeln einzekellert haben, müssen nun mit denselben durch 9 Zuteilungsperioden hindurch, das ist bis 23. Juli 1944 das Auslangen finden. Soweit sich die Einkellerung nur auf einen Einkellerungsschein beschränkte, muß die eingekellerte Menge an Speisekartoffeln für 4 1/2 Zuteilungsperioden anstatt für 3 Zuteilungsperioden ausreichen.

Die Inhaber des Kartoffelbezugsausweises erhalten zum Ausgleich hierfür für die 56. bis 58. Zuteilungsperiode, das ist für die Zeit vom 15. November 1943 bis 6. Februar 1944, je Zuteilungsperiode 700 Gramm Nahrungsmittel und 400 Gramm Roggenbrot. Zur Regelung des Bezuges derselben wird an die Inhaber des Kartoffelbezugsausweises ein „Sonderbezugsausweis“ ausgereicht. Zu diesem Zweck haben die Normalverbraucher ihren Kartoffelbezugsausweis bei ihrer zuständigen Kartenstelle vorzulegen. Soweit sie nicht einzekellert haben, ist hierbei der an der linken Seite des Bezugsausweises für Speisekartoffeln befindliche Einkellerungsschein mit dem Aufdruck „Gültig bis zum 12. Dezember 1943“ seitens der Kartenstelle zu entwerfen und abzutrennen. Der Einkellerungsschein für die 62. bis 64. Zuteilungsperiode, über 50 kg, mit dem Aufdruck „Gültig bis zum 28. Mai 1944“, berechtigt nicht zur Einkellerung. Er ist daher gleichzeitig seitens der Kartenausgabestelle zu entwerfen, jedoch nicht abzutrennen. Inhaber von Kartoffelbezugsausweisen, denen der dritte Einkellerungsschein (für die 62. bis 64. Zuteilungsperiode) nicht mehr anhaftet, können den Sonderbezugsausweis nicht erhalten. Die Aushängung des Sonderbezugsausweises für die 56. bis 58. Zuteilungsperiode ist auf der Rückseite des Bezugsausweises für Speisekartoffeln zu vermerken.

Die Zusatzbezugsausweise für Speisekartoffeln für Untertagearbeiter im Bergbau berechnen sich nach wie vor zum Bezuge auf diesem Zusatzbezugsausweis vorgesehenen Kartoffelmengen.

Klagenfurt, den 24. November 1943.

Landesernährungsamt Kärnten.

DER REICHSTATTHALTER IN KÄRNTEN.

Der Chef der Zivilverwaltung in den besetzten Gebieten Kärntens und Krains

Zahl: IVd-Pb-34-a-1943-K. Klagenfurt, den 20. November 1943
Preisbildungsstelle

Bekanntmachung

vom 20. November 1943 über Preise für Speisekartoffeln im Monat Dezember 1943.

Auf Grund der Verordnung über Erzeugerfestpreise für Speisekartoffeln, Futterkartoffeln und Fabrikkartoffeln im Kartoffelwirtschaftsjahr 1943/44 vom 21. August 1943 (RGBl. I. S. 491) werden die Preise für Speisekartoffeln für Dezember 1943 wie folgt festgesetzt:

	für weiche Sorten	gelbe Sorten	Mittelstärke Blau- und Weißblau	Juliniere (Kügel- und Bagger- u. Gullblau)
je 100 Kilogramm in Reichsmark Preisgebiet	I II I II I II			
Erzeugerfestpreis frei Verladestation oder Verladestelle	6.20 6.20	6.80 6.80	8.20 8.20	8.80 8.80
Festpreis einschließlich Versandverteilerrapporte frei Empfangsstation	7.— 7.—	7.60 7.60	9.— 9.—	9.60 9.60
Höchstpreise ab Waggon oder Lager des Empfangsverteilers bei Selbstabholung durch den Kleinvertriebler	7.80 —	8.40 —	9.80 —	10.40 —
Höchstpreise bei Lieferung frei Lager des Kleinverteilers durch den Empfangsverteiler	8.— —	8.60 —	10.— —	10.60 —
Höchstpreis bei Lieferung frei Keller des Verbrauchers durch den Empfangsverteiler	8.40 —	9.— —	10.40 —	11.— —
Höchstpreis bei Lieferung ab Verkaufsstelle des Kleinverteilers an den Verbraucher:	II II II II			
je 100 kg	RM 8.60 7.40 9.20 8.—	10.60 9.40 11.20 10.—		
je 50 kg	RM 4.30 3.70 4.60 4.—	5.30 4.70 5.60 5.—		
je 5 kg	RM 0.50 0.42 0.53 0.45	0.60 0.52 0.63 0.50		
je 1 kg	RM 0.10 0.09 0.11 0.10	0.12 0.11 0.13 0.12		

Die unter I genannten Höchstpreise gelten für folgende Gemeinden: Klagenfurt, Viktring, Krumpendorf, Pörschach, Velden, Villach, Landskron, Spittal an der Draa, Seeboden, Millstatt, Tschendorf, Mallnitz, Heiligenblut, Lienz, St. Veit an der Glan, Friesach, Hüttenberg, Eberstein, Klein-St. Paul, Lölling, Ferlach, Windisch-Bleiberg, Bleiberg-Kreuth, Radenthein, Hermagor, Eisenkappel, Aßling, Krainburg, Kronau, Kropp, Lees, Litzl, Neumarkt, Radmannsdorf, Ratschach, Veldes und Schwarzenbach. Bei Belieferung der Orte Heiligenblut, Hüttenberg, Bleiberg-Kreuth, Gmünd und Radenthein dürfen den Kleinvertrieblern Abgabe. Preisen für Mengen von 50 kg und mehr die zusätzlichen Kosten des Großvertrieblers für die Zufuhr mit Lastkraftwagen ab nächstgelegener Bahnstation angehängt werden.

Die unter II genannten Höchstpreise gelten am flachen Lande in Gemeinden, deren Versorgung unmittelbar durch die Erzeuger sichergestellt ist, also in allen unter I nicht genannten Orten. Bei Einkauf durch den Kleinvertriebler unmittelbar beim Erzeuger, soweit nach den Bewirtschaftungsvorschriften zulässig, ist dem Erzeuger zu vergüten:

1. bei Selbstabholung vom Hof des Erzeugers der Erzeugerpreis frei Verladestation;
2. bei Lieferung des Erzeugers frei Haus oder Lager des Kleinverteilers der Erzeugerfestpreis, frei Verladestation, zuzüglich RM —.40 je 100 kg.

Für die unmittelbare Belieferung des Verbrauchers durch den Erzeuger gilt folgendes:

1. Bei Abholung durch den Verbraucher beim Erzeuger ist der Festpreis frei Verladestation zuzüglich RM —.40 je 100 kg zu bezahlen;
2. bei Belieferung frei Keller oder frei Wohnung des Verbrauchers durch den Erzeuger sowie im örtlichen Marktverkehr darf der für die jeweilige Menge im betreffenden Preisgebiet zulässige Abgabepreis des Kleinverteilers an den Verbraucher nicht überschritten werden.

Bei Belieferung von Großverbrauchern durch Erzeuger, soweit diese nach den Weisungen des Landesernährungsamtes Kärnten, Abteilung A, zulässig ist, gilt folgendes:

- a) bei Selbstabholung beim Erzeuger durch den Großverbraucher ist der Erzeugerfestpreis abzüglich eines Betrages von RM 0.30 je 100 kg bei Entfernungen bis 30 km, bzw. höchstens RM 0.50 je 100 kg bei Entfernungen über 30 km zu bezahlen;
- b) bei Zustellung frei Großverbraucher durch den Erzeuger darf der Erzeugerfestpreis zuzüglich RM 0.80 je 100 kg zur Abgeltung der Frachtkosten berechnet werden.

Der Verteiler, über den die Verrechnung der Lieferung geht, darf zur Abgeltung seiner Spesen RM 0.20 je 100 kg berechnen. Bei Belieferung von Großverbrauchern durch den Verteiler darf höchstens der jeweils zulässige Verteilerabgabepreis berechnet werden.

Für die Belieferung der Wehrmacht der Waffen-ff. der kasernierten Polizei, des RAD. und der Gemeinschaftslager gelten die Bestimmungen des Runderlasses Nr. 86/42 des Reichskommissars für die Preisbildung vom 12. September 1942 (II—108—14.597/42). Der Kleinhandel hat Kartoffelsorten, die nicht zum Preise für weiß- und gelbfleischige verkauft werden (z. B. Königsberger, Blaublauke, Juliniere usw.), deutlich zu kennzeichnen.

Objava

Sprejemajo se prijave še do 28. novembra za šivalni tečaj v okrajni gospodinjstvi Šol Krainburg, baraka 3 (za borzo dela) vsak torek od 15. do 18. ure in za večerni tečaj za krojenje oblek vsak ponedeljek in sredo od 18.30 do 21.30. Pristojbina za tečaj 10 RM oz. 20 RM.

Ärztlicher sonntagsdienst

Krainburg:
Am 28. November 1943: Dr. Vinzenz Werbnak, Krainburg, Reiterdurchlaß 2, Fernruf 130.

Nimm

zum Backen und Auflockern des Teiges

Gute Anlage
Ihrer Ersparnisse verlangen Sie den künftigen Anlage-Ratgeber über steuerbegünstigtes Bausparen und das Vermögenssparen bei der größten und ältesten Bausparkasse in der Donau-Alpen-Gaue

WUSTENROT
SALZBURG
BERGANGSSTRASSE 64
SCHILLERSTRASSE 64

POSTSPARBUCH

Das freizügige Sparbuch für jedermann

Ein- und Auszahlungen bei allen Postämtern und sonstigen Postdienststellen sowie bei allen Landzustellern

Wer spart, hilft siegen!

DEUTSCHE REICHSPOST

KAUFHAUS HERBST
KLAGENFURT
HILFI
PUNKTE SPAREN
durch Reparatur von Strümpfen und Trikotwäsche

Nie aus Gewohnheit
die altbewährten Venus-Präparate (Tagescreme, fettfrei - überfettet) anwenden.

Nur wenn unbedingt nötig - sparsam auftragen - so reicht die heute seltener gewordene Dose lange Zeit

Durch die Rückgabe leerer Dosen an die Fachgeschäfte wird auch hier Kohlenklein der Weg versperrt

WALTER KOLBE & CO., STETTIN
Venus-Haus

ZAHVALA

Za mnogoštevilne iskrene dokaze globokega sočalja, bodisi ustno, pisмено ali z darovanjem vencev ob priliki smrti mojega ljubljeneega moža

Jakoba Tschujesch,
žand. komandirja,

izrekam po tej poti vsem sorodnikom, posebno komandntu žandarmerije v Klagenfurtu, žandarmerijski komandi v Krainburgu, njegovim predpostavljenim in tovarišem, NSDAP v Aasslingu in Flödnigu ter odsekom, vojaštvu v Aasslingu, Kreiskriegerbundu, Werkschutzu KJG v Aßlingu, ing. Kormanitschi iz Villacha in vsem drugim prijateljem in znancem, svojo najprišrčnejšo zahvalo!

Aßling, 20. XI. 1943.
Antonija Tschujesch, soproga Emil in Antonij otroka v imenu vseh sorodnikov.

Schützt die Pflanzen gegen Schädlinge!

Für den Obst- und Gartenbau: Selinon Neu 1 kg 3.30 kg
5 kg 2.60 kg
25 kg 2.— kg
Solbar, A Tetrabar und Karniol zu 1 kg 1.10
5 kg 5.40

Neo-Dendrin und Mixdriin zum Tagespreis.
Brassicol gegen Salafäule und 1 kg 2.38 kg
Brassisan gegen Kohlhernie 5 kg 1.80 kg
25 kg 1.53 kg

sowie Baumteer, Baumwachs, Raupenleim, Cortilan und alle anderen einschlägigen Artikel. Fordern Sie von uns Preislisten!

1. Kärnt. Drogerie »Zum schwarzen Hunde«
H. PLAHNA u. M. WOLF Abteilung Pflanzenschutz
Klagenfurt — Rainerhof

Manufaktur
Wäsche- u. Wirkwaren

WILHELM PIRMANN
KLAGENFURT
Heydrichstrasse 22

KAFFEE ERSATZ
Fabrik C. Wenger. Klagenfurt

KREISSPARKASSE KRAINBURG
in Krainburg

Odobrena devizna banka

z glavima podružnicama Laak a. d. Zaier in St. Veit / Sawe

Mesto za podpisovanje glede javne Bausparkasse für die Ostmark Žirokonti Reichsbanknebenstelle Krainburg Nr. 4041/5720 Girozentrale der Ostmärkischen Sparkassen, Wien Nr. 10/720 - Kärntnerische Sparkasse Klagenfurt - Postsparkassenkonto Wien Nr. 62.283

Telefon 149

Krainische Öl- und Firnisfabrik
Zabret & Co., G. m. b. H. — Freithof bei Krainburg, Ruf 264

Kauft alle Ölsaaten oder übernimmt diese in Lohnverarbeitung

Modernster Großbetrieb mit bester Ausbeute

Zahvala

Vsem, ki so nam v težkih urah ob priliki zgube našega dragega moža, ljubljeneega očka, starega očka, tasta, svaka in strica, gospoda

Aussez Vinzenza,
drž. gozdarja v pokoju,

stali ob strani in nam kakorkoli pomagali, izrekamo tem potom najprišrčnejšo zahvalo. Posebno se zahvalujemo g. župniku v Veldesu za njegovo opravilo, kakor tudi njegovim stanovskim tovarišem s predstojnikom ing. Rusom na čelu, vsem darovalcem cvetja ter vsem prijateljem in znancem, ki so ga spremili na njegovi prerani zadnji poti.

Lees, 24. novembra 1943.

Zalujoča družina Aussez, Ivanusche

ZAHVALA

Za mnogoštevilne iskrene dokaze globokega sočalja, bodisi ustno, pisμένο ali z darovanjem vencev ob priliki smrti mojega ljubljeneega moža

Jakoba Tschujesch,
žand. komandirja,

izrekam po tej poti vsem sorodnikom, posebno komandntu žandarmerije v Klagenfurtu, žandarmerijski komandi v Krainburgu, njegovim predpostavljenim in tovarišem, NSDAP v Aasslingu in Flödnigu ter odsekom, vojaštvu v Aasslingu, Kreiskriegerbundu, Werkschutzu KJG v Aßlingu, ing. Kormanitschi iz Villacha in vsem drugim prijateljem in znancem, svojo najprišrčnejšo zahvalo!

Aßling, 20. XI. 1943.
Antonija Tschujesch, soproga Emil in Antonij otroka v imenu vseh sorodnikov.

V globoki žalosti javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je naš ljubljeni sin, brat

Poravne Johann,
Pionir-soldat,

v cvetoči mladosti 22 let 16. oktobra 1943. na vzhodni fronti v hudem boju zgubil svoje nadejno življenje. Vse naše upanje in življenjska sreča počiva v pusti ruski zemlji daleč proč od domovine, ki jo je tako ljubil. Kdor je poznal našega Janka, ta ve, kaj smo z njim izgubili.

Glinje, 22. novembra 1943.

Zalujoči starši in sestra

Lichtspiele

Allgemeine Film-Verhandlung G.m.b.H. - Zweigstelle Veldes

Assling

26. XI. um 19 Uhr
27. XI. um 16 und 19 Uhr
28. XI. um 14.30, 16 und 19 Uhr
29. XI. um 19 Uhr

Späte Liebe

Für Jugendliche nicht zugelassen!

30. XI. um 19 Uhr
1. XII. um 19 Uhr
2. XII. um 19 Uhr

Flitterwochen

Für Jugendliche nicht zugelassen!

Domschale

27. XI. um 19.30 Uhr
28. XI. um 17 und 19.30 Uhr

Diesel

Für Jugendliche zugelassen!

1. XII. um 19.30 Uhr
2. XII. um 19.30 Uhr

Robert Koch

Für Jugendliche zugelassen!

Krainburg

26. XI. um 19 Uhr
27. XI. um 16.30 und 19 Uhr
28. XI. um 16.30 und 19 Uhr
29. XI. um 19 Uhr

Die Jungfern vom Bischofsberg

Für Jugendliche zugelassen!

30. XI. um 19 Uhr
1. XII. um 16.30 und 19 Uhr
2. XII. um 19 Uhr

Der Stammbaum des Dr. Pistorius

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

Laak

26. XI. um 19.15 Uhr
27. XI. um 19 Uhr
28. XI. um 16.30 und 19.15 Uhr
29. XI. um 19.15 Uhr

Stimme des Herzens

Für Jugendliche nicht zugelassen!

30. XI. um 19.15 Uhr
1. XII. um 16.30 und 19.15 Uhr
2. XII. um 19.15 Uhr

Zwischen den Eltern

Für Jugendliche nicht zugelassen!

Littai

27. XI. um 19 Uhr
28. XI. um 15 und 19 Uhr
29. XI. um 19 Uhr

Ein Walzer mit Dir

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

1. XII. um 19 Uhr
2. XII. um 19 Uhr

Am seidenen Faden

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

Miess

27. XI. um 20 Uhr
28. XI. um 16 und 20 Uhr

Der dunkle Tag

Für Jugendliche nicht zugelassen!

Neumarkt

26. XI. um 19 Uhr
27. XI. um 19 Uhr
28. XI. um 14, 16.30 und 19 Uhr
29. XI. um 19 Uhr

Komödianten

Für Jugendliche nicht zugelassen!

1. XII. um 19 Uhr
2. XII. um 19 Uhr

Der Kleinstadtpoet

Für Jugendliche zugelassen!

Radmannsdorf

26. XI. um 19.15 Uhr
27. XI. um 19.15 Uhr
28. XI. um 16 und 19.15 Uhr

Im Schatten des Berges

Für Jugendliche nicht zugelassen!

30. XI. um 19.15 Uhr
1. XII. um 19.15 Uhr
2. XII. um 19.15 Uhr

Ein Mädchen geht an Land

Für Jugendliche nicht zugelassen!

Stein

26. XI. um 19.30 Uhr
27. XI. um 17 und 19.30 Uhr
28. XI. um 17 und 19.30 Uhr
29. XI. um 19.30 Uhr

Geliebte Welt

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

1. XII. um 19.30 Uhr
2. XII. um 19.30 Uhr

Der Streit um den Knaben Jo

Für Jugendliche nicht zugelassen!

Veldes

26. XI. um 19.15 Uhr
27. XI. um 16.45 und 19.15 Uhr
28. XI. um 14.30, 16.45 und 19.15 Uhr
29. XI. um 19.15 Uhr

Der kleine Grenzverkehr

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

30. XI. um 19.15 Uhr
1. XII. um 19.15 Uhr
2. XII. um 19.15 Uhr

Mann für Mann

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

St. Veit

27. XI. um 19 Uhr
28. XI. um 16 und 19 Uhr

Hab mich lieb

Für Jugendliche nicht zugelassen!

Schwarzenbach

27. XI. um 20 Uhr
28. XI. um 16 und 20 Uhr

Fronttheater

Für Jugendliche zugelassen!

Wocheninertal

27. XI. um 13.30 und 19 Uhr
28. XI. um 15.30 Uhr

Sophienlund

Für Jugendliche zugelassen!

Zu jedem Film die Deutsche Wochenschau

Mali oglasi

Služba dobi

Sprejme se vajenka za trgovino z mešaním blagom. Vsa oskrba v hiši Naslov pri K. B. Krainburg pod 1410-1

Služkinja, vajenka živine — samostojna dobi dobro mesto. Ponudbe na K. B. Krainburg pod 1410-1

Več preživalk (šeparic), sprejmemo, damo delo tudi na dom. Schulfabrik Obereder, Krainburg, Veldeserstraße 41. 1439-1

Prodaj

Prodaj spalno sobo in kuhinjo iz mehkega lesa za RM 1000.— Wart 355 pri Stopniah. 1430-6

Sprejem fant od 12 let naprej in eno služkinjo na dobro kmetijo. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1434-1

Mlinar, kateri zna naraven kamen dobro brusiti dobi mesto pri: Fabrik Wenger, Klagenfurt, Hermann Göring-Platz 6. 1428-1

Dekle 14 do 17 let, k dvema otrokoma dobi mesto. Vsa oskrba v hiši. Ponudbe na Knafelj August, Sabresnitz 30 p. Scheraunitz. 1453-1

Boljšo posetstvo na deželi, brez otrok, sprejme dve kmetijske dekle in blapca. Ponudbe na K. B. Krainburg pod „Dobro ravnanje“ 1449-1

Učence za kolarsko obrt takoj sprejememo. Vsa oskrba v hiši. Ponudbe na J. Logonder, Saffnitz bei Krainburg. 1447-1

Zensko za pomoč gospodinjstva in kmetijsko, lahko tudi starejša ali z 1 otrokom. Ponudbe na Angela Kobaltsch, Wisotsche 4. p. Briesiach. 1444-1

Prodaj nekaj sadik leknikov. „Lambert beli in Lambert rdeči. Cena po dogovoru. Naslov: Martin Dobrawetz, Unter Jablanitz, p. St. Martin bei Littai, Oberkrain. 5684-6

Prodaj dobro ohranjeno kitaro za RM 160.— Naslov pri K. B. Krainburg. 1433-6

Prodaj gramofon z 30 ploščami za RM 200.— ali ga zamenjam za kolo. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1450-6

Prodaj vola, dve leti in tri mesece starega težkega 400 kg. Informacije daje K. B. Krainburg pod „Jako lep“ 1448-6

Kupim Išč se za nakup nekaj vagonov smrekovega, jelkovega, borovega lesa, 19, 24 in 26 mm, 8 do 17 cm, paralelno ali konično, iz žagel ali trgovine vseh kakovostnih razredih. Visokača. Knafelj Sabresnitz 30, Scheraunitz. 1454-15

Službe išče

Dekle poštena in pridna želi dobiti službo, kjer bi se tudi lahko učila šivati. Hudina Anna bei Krainburg. 1444-1

Trainer, Holzgroßhandel, Klagenfurt, Völkermarkter Straße, Bahnübersetzung. 1083-7

Kupim škoporeznico na ročni pogon. Joh. Kristan, Strohan 71, Naklas. 1429-7

Kupim dober gramofon. Ponudbe na K. B. Krainburg pod „Gramofon“ 1440-7

Kupim dobro ohranjen globok otroški voziček ali dam v zamenjavo mandolino ali nove kantane smučke 2.10 m in še kaj boljše. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1417-7

Hitro kupim obleko ali zamenjam za citre in doplačam. Naslov Peter Beg, Villach, Warmbadstraße 3. 5677-7

Kupim kravo mlekarico, visoko, brejo ali z teletom. Kupim tudi večje število ovac, skupaj ali posamezne za rejo. Ponudbe na: Anton Kobaltsch, Wisotsche 4, Briesiach. 1445-7

Sobno opravo, novo ali rabljeno, kupim. Ponudbe na K. B. Krainburg pod 1443-7

Meniam

Kravo s teletom dam za jalovo kravo, ki jo rabim za mesarstvo. Razlika se doplača. Rozmann Maria, Deutsch Gerath 3, Post Woch. Feistritz. 1436-15

Zamenjam ali prodam brejo kobilo za konja. Godeschitz 12. 1431-15

Zamenjam pletilni stroj št. 8, za dobro ohranjen šivalni stroj. Naslov se izve pri K. B. Krainburg pod „Zamenjam“ 1426-15

Elektromotor 5,5 PS zamenjam za dobro ohranjeno motorno kolo od 200 do 500 cm³. Pismene ponudbe na K. B. Krainburg pod „Motor 350“ 1437-15

Zelesen štedilnik dam za globok otroški voziček ali pleteno žibel. Razlika se doplača. Knafelj Sabresnitz 30, Scheraunitz. 1454-15

Menjam meblirarstvo enosobno stanovanje s pečjo v Krainburgu za enako v Krainburgu ali bližnji okolici. Dopis na K. B. Krainburg pod 1441-15

Skoro nove (boks) damske črne škornje: 38 dam za dobro ohranjeno klavirsko od 18 basov naprej ali tritonsko harmoniko. Razlika se izravna po dogovoru. Ponudbe na Cäzile Wemberger, Zirklach 30, Oberkrain. 1446-15

Menjam kravo s teletom za dobro voz — zapravljivček. Razlika doplačam. Schalkendorf 3, Veldes Oberkrain. 1452-15

Zamenjam prima — komplet nov električen likalnik in kuharico — za moške škornje 43—44, ali za pisalni stroj. Razlika se plača v gotovini, event. dam v račun nove nizke čevlje. 43. Arpad Cselak, Eichthal, Untersteiermark. 1419-15

Dopisi Mladenič, v zakonu razočaran, državni namestnik, 28 let, želi znanja z gospodnično ali ločeno, od 18 do 30 let, katera bi mu hotela krajišni dolge jesenske in zimске večere. Slika zašleena. Cenj. dopise pod „Srečni jenski in zimski večeri“ 1415-20

Zamenjam ali prodam brejo kobilo za konja. Godeschitz 12. 1431-15

Zamenjam pletilni stroj št. 8, za dobro ohranjen šivalni stroj. Naslov se izve pri K. B. Krainburg pod „Zamenjam“ 1426-15

Elektromotor 5,5 PS zamenjam za dobro ohranjeno motorno kolo od 200 do 500 cm³. Pismene ponudbe na K. B. Krainburg pod „Motor 350“ 1437-15

Zelesen štedilnik dam za globok otroški voziček ali pleteno žibel. Razlika se doplača. Knafelj Sabresnitz 30, Scheraunitz. 1454-15

Menjam meblirarstvo enosobno stanovanje s pečjo v Krainburgu za enako v Krainburgu ali bližnji okolici. Dopis na K. B. Krainburg pod 1441-15

Skoro nove (boks) damske črne škornje: 38 dam za dobro ohranjeno klavirsko od 18 basov naprej ali tritonsko harmoniko. Razlika se izravna po dogovoru. Ponudbe na Cäzile Wemberger, Zirklach 30, Oberkrain. 1446-15

Menjam kravo s teletom za dobro voz — zapravljivček. Razlika doplačam. Schalkendorf 3, Veldes Oberkrain. 1452-15

Zamenjam prima — komplet nov električen likalnik in kuharico — za moške škornje 43—44, ali za pisalni stroj. Razlika se plača v gotovini, event. dam v račun nove nizke čevlje. 43. Arpad Cselak, Eichthal, Untersteiermark. 1419-15

Dopisi Mladenič, v zakonu razočaran, državni namestnik, 28 let, želi znanja z gospodnično ali ločeno, od 18 do 30 let, katera bi mu hotela krajišni dolge jesenske in zimске večere. Slika zašleena. Cenj. dopise pod „Srečni jenski in zimski večeri“ 1415-20

Zamenjam ali prodam brejo kobilo za konja. Godeschitz 12. 1431-15

Zamenjam pletilni stroj št. 8, za dobro ohranjen šivalni stroj. Naslov se izve pri K. B. Krainburg pod „Zamenjam“ 1426-15

Elektromotor 5,5 PS zamenjam za dobro ohranjeno motorno kolo od 200 do 500 cm³. Pismene ponudbe na K. B. Krainburg pod „Motor 350“ 1437-15

Zelesen štedilnik dam za globok otroški voziček ali pleteno žibel. Razlika se doplača. Knafelj Sabresnitz 30, Scheraunitz. 1454-15

Simpatičen, 26 letni državni namestnik, 178 cm visoke postave, želi znanja v vsrhu ženitve le tako, katera zna ljubiti samonaga. Le resne dopise na K. B. Krainburg pod „Crnokoder“ 1423-21

28 letni mladenič, srednje postave, želi poročiti deklo v starosti 18 do 25 let, po možnosti obrtnika ali kaj podobnega. Pogoj: dobro srce in volja do življenja. Ponudbe na K. B. Krainburg pod „Mirno življenje“ 1424-21

Kmečki sin, še samski, star 30 let, želi znanja z dekletom čiste preteklosti ali vdovo brez otrok, katera bi hotela stopiti v srečen zakon; starost od 18 do 30 let in tak, ki ima posetvo v dolini in 2 kravi. Resne ponudbe s sliko na K. B. Krainburg pod „Srečni bodočnost“ pod št. 5683-21

45 letni posestnik, vdovec, brez otrok, želi poročiti deklo, katera je vajena kmečkega dela. Starost do 40 let. Ponudbe poslati na K. B. Krainburg pod šifro „Vdovec 45 let“ 1425-21

Mlad, 25 let star, v ljubezni neizkušen mladenič, z gotovino 5000 RM, želi spoznati gospodnično cca 20 let radi pozneje ženo. Dopise slika na K. B. Krainburg v prvi vrsti od deklet iz Poljanske doline pod „Lojze“ 1459-20

Državni namestnik, 28 let, želi znanja z gospodnično ali ločeno, od 18 do 30 let, katera bi mu hotela krajišni dolge jesenske in zimске večere. Slika zašleena. Cenj. dopise pod „Srečni jenski in zimski večeri“ 1415-20

Zamenjam ali prodam brejo kobilo za konja. Godeschitz 12. 1431-15

Zamenjam pletilni stroj št. 8, za dobro ohranjen šivalni stroj. Naslov se izve pri K. B. Krainburg pod „Zamenjam“ 1426-15

Elektromotor 5,5 PS zamenjam za dobro ohranjeno motorno kolo od 200 do 500 cm³. Pismene ponudbe na K. B. Krainburg pod „Motor 350“ 1437-15

Zelesen štedilnik dam za globok otroški voziček ali pleteno žibel. Razlika se doplača. Knafelj Sabresnitz 30, Scheraunitz. 1454-15

Menjam meblirarstvo enosobno stanovanje s pečjo v Krainburgu za enako v Krainburgu ali bližnji okolici. Dopis na K. B. Krainburg pod 1441-15

Skoro nove (boks) damske črne škornje: 38 dam za dobro ohranjeno klavirsko od 18 basov naprej ali tritonsko harmoniko. Razlika se izravna po dogovoru. Ponudbe na Cäzile Wemberger, Zirklach 30, Oberkrain. 1446-15

Menjam kravo s teletom za dobro voz — zapravljivček. Razlika doplačam. Schalkendorf 3, Veldes Oberkrain. 1452-15

Zamenjam prima — komplet nov električen likalnik in kuharico — za moške škornje 43—44, ali za pisalni stroj. Razlika se plača v gotovini, event. dam v račun nove nizke čevlje. 43. Arpad Cselak, Eichthal, Untersteiermark. 1419-15

Dopisi Mladenič, v zakonu razočaran, državni namestnik, 28 let, želi znanja z gospodnično ali ločeno, od 18 do 30 let, katera bi mu hotela krajišni dolge jesenske in zimске večere. Slika zašleena. Cenj. dopise pod „Srečni jenski in zimski večeri“ 1415-20

Zamenjam ali prodam brejo kobilo za konja. Godeschitz 12. 1431-15

Zamenjam pletilni stroj št. 8, za dobro ohranjen šivalni stroj. Naslov se izve pri K. B. Krainburg pod „Zamenjam“ 1426-15

Elektromotor 5,5 PS zamenjam za dobro ohranjeno motorno kolo od 200 do 500 cm³. Pismene ponudbe na K. B. Krainburg pod „Motor 350“ 1437-15

Zelesen štedilnik dam za globok otroški voziček ali pleteno žibel. Razlika se doplača. Knafelj Sabresnitz 30, Scheraunitz. 1454-15

Menjam meblirarstvo enosobno stanovanje s pečjo v Krainburgu za enako v Krainburgu ali bližnji okolici. Dopis na K. B. Krainburg pod 1441-15

Skoro nove (boks) damske črne škornje: 38 dam za dobro ohranjeno klavirsko od 18 basov naprej ali tritonsko harmoniko. Razlika se izravna po dogovoru. Ponudbe na Cäzile Wemberger, Zirklach 30, Oberkrain. 1446-15

Menjam kravo s teletom za dobro voz — zapravljivček. Razlika doplačam. Schalkendorf 3, Veldes Oberkrain. 1452-15

Zamenjam prima — komplet nov električen likalnik in kuharico — za moške škornje 43—44, ali za pisalni stroj. Razlika se plača v gotovini, event. dam v račun nove nizke čevlje. 43. Arpad Cselak, Eichthal, Untersteiermark. 1419-15

Dopisi Mladenič, v zakonu razočaran, državni namestnik, 28 let, želi znanja z gospodnično ali ločeno, od 18 do 30 let, katera bi mu hotela krajišni dolge jesenske in zimске večere. Slika zašleena. Cenj. dopise pod „Srečni jenski in zimski večeri“ 1415-20

Zamenjam ali prodam brejo kobilo za konja. Godeschitz 12. 1431-15

varne, želi spoznati gospodnično 20 do 30 let, pametno, preprosto in dobroščeno. Ženitev z dobrim dekletom si gurne. Samo resne ponudbe s sliko, ki se na željo vrne, na K. B. Krainburg pod „Sreča te čaka“ 1399-21

28 letni mladenič, srednje postave, želi poročiti deklo v starosti 18 do 25 let, po možnosti obrtnika ali kaj podobnega. Pogoj: dobro srce in volja do življenja. Ponudbe na K. B. Krainburg pod „Mirno življenje“ 1424-21

Kmečki sin, še samski, star 30 let, želi znanja z dekletom čiste preteklosti ali vdovo brez otrok, katera bi hotela stopiti v srečen zakon; starost od 18 do 30 let in tak, ki ima posetvo v dolini in 2 kravi. Resne ponudbe s sliko na K. B. Krainburg pod „Srečni bodočnost“ pod št. 5683-21

45 letni posestnik, vdovec, brez otrok, želi poročiti deklo, katera je vajena kmečkega dela. Starost do 40 let. Ponudbe poslati na K. B. Krainburg pod šifro „Vdovec 45 let“ 1425-21

Mlad, 25 let star, v ljubezni neizkušen mladenič, z gotovino 5000 RM, želi spoznati gospodnično cca 20 let radi pozneje ženo. Dopise slika na K. B. Krainburg v prvi vrsti od deklet iz Poljanske doline pod „Lojze“ 1459-20

Državni namestnik, 28 let, želi znanja z gospodnično ali ločeno, od 18 do 30 let, katera bi mu hotela krajišni dolge jesenske in zimске večere. Slika zašleena. Cenj. dopise pod „Srečni jenski in zimski večeri“ 1415-20

Zamenjam ali prodam brejo kobilo za konja. Godeschitz 12. 1431-15

Zamenjam pletilni stroj št. 8, za dobro ohranjen šivalni stroj. Naslov se izve pri K. B. Krainburg pod „Zamenjam“ 1426-15

Elektromotor 5,5 PS zamenjam za dobro ohranjeno motorno kolo od 200 do 500 cm³. Pismene ponudbe na K. B. Krainburg pod „Motor 350“ 1437-15